

This document consists of two (2) parts:

Part A: Thesis

Part B: Portfolio

Poppehysie

Submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of

Master of Arts in Creative Writing

of

Rhodes University

by

Ashwin Arendse

December 2020

Abstract

My thesis, is geskryf in Swartlandse Kaaps, 'n streeksvariant van Kaaps. Die poems is free verses wat afspeel teen die backdrop van Malmesbury en Stellenbosch se “Coloured areas” met die analysis van dialect en ideolekt wat eie is aan mense wat altyd feature in stories wat ek vertel. Die thesis explore die liefde as konsep. Dit kyk na hoe die desperate need vir liefde 'n toxic relationship feed tussen 'n jong couple en die destructive impact van liefde op 'n persoon wie nooit geleer was hoe om lief te wees vir 'n ander. Dan kyk ek ook na hoe die previous generations, dit van my ma en pa liefde reject en asse unaffordable excess in die community wat brutal en harsh is. Antonio Gramsci se konsep van die organic intellectual, dien asse philosophical underpinning vir die thesis d.w.s die hoofkarakter dien asse orator vir die intellectual en cultural insights wat die everyman in sy community nie self kan express. Die organic intellectual express die thoughts in die cultural taal van sy social class. Die thesis explore stories soos dit vetel wêreld mense soos my oupa en mense wat altyd aware is dat hulle stories in hulle in hettie. In dié manier val dit tot 'n mate binne die terrain van oral traditions. Die thesis wil dip into die collective consciousness van die social group wat die worst aspects van lewe in Suid-Afrika experience. Ek voel free verse is die ideal form van expression vir my in regards tot die skryf van die thesis, omdat ek daarmee die line successfully kan blur tussen die ‘language of the people’ en my eie individual leaning toward poetic language en forms. In terms van style draw ek op vorige digbundels in Kaaps, most notably op Nathan Trantraal se baie controlled, free verse digbundel, ‘Alles het nie kom wêreld,’ en Ronelda S. Kamfer se technique van ‘oorvertel’, in haa digbundel ‘grond/Santekraam’.

Inhoudsopgawe

Alles behalwe liefde - 6

Ultraviolence - 8

Requiem - 10

Tom Waits Jr. -11

Requiem (Lacrimosa) -12

Glip tyd is glip tyd - 13

Piele - 15

K-way - 16

'n Handvol slaap - 17

Interiors - 18

Clickbait - 18

Hyskos - 21

Soldaat - 22

Georgie en Anna- 24

Creep Suzette - 25

Oppie klippe - 27

Poppehysie - 29

Mr Grey - 30

Fade-in -33

Starag maa sieke- 36

Chicago - 38

Vyeboem - 39

Old Helshoogte Road - 41

Cemetery of splendor - 42

Afstand - 43

Gearboks - 44

Wakke slaap- 46

Getye - 48

Typo- 50

Gobot - 51

Die lielike man - 53

Niewe mens - 56

Alles behalwe liefde

Wit liefde hou honeymoon innie Maldives
en order Sex on the beach
mette fruit slice wat oppie rim hang.
Swat liefde t̃gou oppie hof en slatte Wendy
agte in een vannie ouers se jaat op.

Wit liefde maak kinnes d̃gie jaa na die t̃goue
en noem ie laitie Daniel Johannes Jakobus
al d̃gie die dooie oupa se name
wat soe 'n goeie man was.
Swat liefde vegiet vannie regte pa innie t̃gonk
en lee die laities om vi Oupa, Daddy te noem.

Wit liefde maak jy oppe bed met Egyptian cotton bedding
en jy gebryk flavoured condoms wat ṽgoulief of manlief
by Clicks koop.
Swat liefde w̃d ie gemaak unless die kinnes
virre nawiek by hulle antie en uncle kye nie.

Wit liefde koop rooi rose vi Valentine's day
Swat liefde k̃gy 'n excuse ommie kroon te spend ie
wannie vyftiende kom net eenkee 'n maan veby.

Wit liefde st̃gy oo pa wat te veel w̃k
en nawieke met sy ṽginne Nieweland toe gan
en na b̃gannewyn stink as hy byrie hys k̃o.
Swat liefde skel oo pa met sy gat byrie hys l̃e
en na wyn stink innie mirrel vannie wick.

Wit liefde tguu af langsie beach
en gat elke Sondag oggen tot voorie bgannegs
omme bietjie soutwate tussen ie tone te kgy.
Swat liefde lê innie kame en smee mekaa se jig joints yt.

Wit liefde se kinnes kô eenkee elke twie jaa van oosee af
om virre wick die kleinkinnes
na hulle ouma en oupa toe te bging.
Swat liefde se kinnes bly byrie ouma en oupa
tewyl ma en pa byrie wêk is.

Wit liefde dryf ytmekaa assie cashflow stop.
Swat liefde wôd bymekaa gehou dee alles
behalwe liefde.

Ultraviolence

If he can only perform good or only perform evil, then he is a clockwork orange—meaning that he has the appearance of an organism lovely with colour and juice but is in fact only a clockwork toy to be wound up by God or the Devil.

—Anthony Burgess, *A clockwork orange*

Mia en Mira

spend helfte van hulle dag onne my blad.

Hulle kyk ultraviolent movies saam my

en lag hulle sif wanne ieman se kop

unrealistically afgekap wôd.

Innie aane voo hulle gat slaap

kô lê hulle langs my soes twie spotters

en sê die order wat ekkie enemies moet snipe

tewyl ek Battle Royale games speel op my phone.

Hulle doen heel dag oulike shit vi my

sône dat ek daavoo vga

of ieman hulle sê ommit te doen.

Ek kgy vi drink,

kos,

lekkies,

dgukkies

en “I love you” op sy tyd.

No voo ek besef ek need it.

Elke twiede dag gat hal hulle

hulle *Frozen* lotion ytie laai yt

en smee my gûg en my voete daamien yt.

Asse mens soe klein is en jytie wêreld se tyd

om te maak net wat jy wil

is jy supposed om te gat speel.

Jy gie nie vi jou ouer broe soveel giedes

omme mens te vemoo wat jou iewege

langsie pad gat see maakie.

Requiem

Jy mis soms skielik mense

wat jy nog nooit ontmoet et ie.

Jy kannie help om kak te voel as jy 'n

tragedy op Facebook lies of mettie veyloep

die begig oppie vooblad vannie Son sienie.

Is soes wanne jy vi

“Changes” of “Life goes on” lyste.

As Pac wegbriek:

I see no changes, wake up in the morning and I ask myself

Is life worth livin'? Should I blast myself?

wiet jy, jy en Pac sal saam kan gesyp et.

En as Pac sê:

I drank a fifth for that ass when you passed

dan mis jy jou brasse al sit hulle hie langs jou

biesag om biere te dğink.

Tom Waits Jr.

Ek drown dai bietjie misery in my
in clearance sale whiskey
oppe Vgydagaan sit ek stoksiel allien
in my kame.

In reality dgink ek nette dop,
maa omme bietjie mee pathos te gie
annie moment kgap ek emotions yt
wattie exist ie.

Assie dop getgek et roep ek my honne
om langs my oppie bed te ko lê.

Ek lê soese bra wat jare geliede
sy vrou en kinnes gelos et
vi wyn enne jintoe meid.

Ek sê vi hulle dat hulle
die mooiste Rotties innie wêreld is
innie selle tone soes jy mette baby pgaat.
Ek maak oep oo alles wat my hatsee maak.
Ek hou hulle vas tot ek aanie slaap gaak
en hulle my die next dag wakke lek mette
overload excitement virrie nuwe dag.

Requiem (Lacrimosa)

Alles om my praat mooi met my vandag.

Vra my om relaxed te wies.

Oppe Sondagoggen moet jy vegiet van alles
wat jou jas maak en net bly slaap.

Vandag moet ek die gooinekkies

'n break gie van my thoughts

oo hulle swak taste in klere en hulle racist ways.

Vandag moet ek hulle tyd gie om te gou

oo oupas en oumas wat dood is.

Vandag moet ek ie bly voel

dat daa ieweëgs inne beggafplaas

'n bga lê wie se privilege starag vannie bien

afgevgiet wôd dee maaieëgs ie.

Glip tyd is glip tyd

Abby sit innie voopogtaal saam mettie anne familie
wat oekie call gekry et om hospitaal toe te kô.

Ammel annes is kak hatsee,
maa Abby voel niks.

Soese anaesthetized zoo animal voorit
na 'n anne cage toe gemove wôd.

Vi haa voel it asof
uncles supposed is om dood te gan.
Jy briekie jou kop oore uncle se dood ie.
Jy sien hulle by 'n family gathering
mette moegse boğd kos op hulle skoot
en dan ytie bloute yt lê hulle inne kis
wat jy moet help ytie kêk yt stoot.

Langsie bed staan ammel en hyl
en hou hanne vas en gie dgukkies.
Die familie kyk vi Abby kak an
wat soese socially awkward introvert
eenkant staan met droë wange.

Haa niggie sit innie hoek in
en kgy 'n panic attack
van kan hatsee wies.
Dai is vi haa 'n sign
omme paa weird noises te maak
soedat nieman môre vi haa kan judge ie.

Haa uncle lyk vi haa soese dried-up penguin
ennie kame gyk 'n bietjie na pis.

As Abby 'n kakker mens was,
sal sy dai een pesoon innie kame gewies et
wat oppe inappropriate tyd ytbas vannie lag.
Maa sy's true to haaself,
sy tjank sône tgane en elke dêtag sekondes
maak sy asof sy wil kots.

Piele

Piele isse klein bga,
wat sy tanie en sy topie
innie skanne stiek oral waa hulle gan.

Hy isse klein pervert
wat virrie mense lieg en sê
sy pa eieg sy ma soe had lattie bloed
innie oggene oral oppie vloe lê.

Hai Piele isse deemekaa lattie
wat al dgie kee homself tgy dood maak et
voo hy gewiet et wattie wood suicide betieken.

Fokken Piele isse probleem kind
wie se tanie en tōpie nagte dee
stgy en baklei oo wie se skuld it is dattie
kind soe ytgedgai et.

K-Way

'n Wit skool mette swat naam is gasisties.

'n Wit bra watter K-Way jacket dga gebryk ie K-wood.

Wit mense lee hulle honne om net vi swatmense te blaf.

Daa's feite.

Common knowledge watter wit bra lat rooi gaak

van woede en dan van skaamte eendag

as hulle die Kruger fortune

somewhere ytgrawe.

'n Handvol slaap

Stukkene glasstukke cover die vloer
soese hand-knotted persian rug.
Swatsakke vol kleë enne tannebôsel
lê opmekaa gesmyt en wag
soese stack skorrelgoed
wat opgewas moet wêd.
'n Stukkenne hart, stukkenne woore,
en swaa tganee
hou meeting innie badkame mette handvol slaap
watte biewerende hand sukkel om op te tel.

'n Confused baby wat sy keel annie bloei skgie
issie giede hoeko alles more alright gat wies.

Interiors

Ek was nog ggoen gewies
toe ek ommie vuu sit saam 'n OG
en lee dat canvases in writing vi amateurs is.
Ek maak ie bgaai stand 'n seat
virre bietjie parlement hou
en vra hoeko hy soe sê.
Hy wys my, “'n Skoon blaai is soese lêe kame.
Stukkie vi stukkie decorate jyrit.”
At first klink it it vi my soes splitting hairs
maa na twinnag miniete van vedyklik
kom meet ek wat hy sê.

Ek gan hystoe en ek gat lê in my kame.
Ek sit my laptop op my skoot en beginne skgyf.
Ek treat ie blaai soese lêe vertgek.
Waa ek wee my kop moet gat neelê of my vgiete gat moet iet.
Wan 'n kak painting kan jy innie dgom in gooi as jy klaa is daa mien.

Clickbait

Ek sit innie passenger seat van my Uncle se R-line
Vredenburg toe oppie Weskus pad.
Hy skgie van agte die stier af,
“Essie wil jy krag sien?”
Voo ek nuu kan trug skgie sit hy die kag in Sport Mode
en tgap sy voet plat oppie accelerator.
Virre moment voel it asof ek byrie sunroof gan ytwai.
Hy skgie wee, “Maak vas! Maak vas!”
Ek begin al hoe swaarder asemhaal
soesie speedometer nader en nader
an dgie honned kilomete per ieg beweeg.
Ek maak my oë toe.
“Ry stadiger,” sê ek,
maa my woore gaak weg innie wind.

Hy vga my of ek bang is
Ek kannie antwood ie.
’n Sudden burst van bass
slaan tien my ore vas.
“Ken jy die number?” vra hy.
Hy beginne sing saam Lil Wayne
Because my days is a mess
My nights is a mess
My life is a mess
My life is a mess of happiness, lust, sex,
obsession, desire with no love.
My uncle sit langs my
biesag om vi sy goosies videos te maak

van hoe 'n gevaalike driver hy is
tewyl my laaste moments afspeel voo my
soese video oppie internet mette naam soes,
“10 Most horrific crashes. Number 8 will shock you.”

Hyskos

Jy besef ie jy mis die hys wannee jy weg issie.

Jy besef it wannee jy t̃gug k̃o
en jy wiet jy moet wee weggan.

Jy besef et wannee jou ouma 'n dite maak
wat vi d̃gie dae innie yskas in kan lam
inne ice cream bak,
maa nogsteeds p̃goe soes familie
assit yttie microwave yt kom.

Soldaat

Is swaa omme gesig te sit
by woore.

Nientag percent vannie tyd
evaporate jou expectations
wannee iemand wie jy van wiet,
maa noggie gesien ittie,
innie vetgek in stap.
Issie selfde soes as jy jou favourite
character inne boek op film sien.

Ek suppose as ek by 'n reading kô
sit en wag ammel virre laitie
mette slightly darker complexion
enne bietjie mee ghetto in hom.

Ek sien ie slightly disappointed gesiggies innie audience
oorie less disappointing bra wat half lyk
asof hy innie venue in behoot.

Wannee jyrie light-skinned gene innie family dga
haat hulle jou minner vannie oeg af.
Die kame dink hulle kanne bietjie resonate met jou
although jy niks soes hulle issie
en allie talent sal pgys gie
omme mee clear lyn te tgek
tussen jouself en hulle.

Jyt lankal vriede gemaak mettie feit
dat jy geboë is inne klein, kak dogpie
en jy dga jou kgys ogal waa jy gan.
Jyt grootgewôd inne mee decent hys
as mienste mense om jou,
maa jy's ie een wat gelee was hoe
om te skgyf en te dink
inne way wat jou altyd allow
om trug hystoe te kan gan
na jou mense toe.

Georgie en Anna

Georgie en Anna is al twinnag jaa oppie stgaat.

Georgie en Anna kannie mee hulle

komvandaan onthou nie.

Georgie en Anna is soe vyl

mense loep veby as hy haa slaan

Maa oppie taxi gank

slaap Georgie en Anna elke aan saam.

En hulle maak ombeskok

net daa, kaal oppie ggond

Anna se stêt is vol sand en vol stgont

soes hulle pomp.

Mense wat veby loep skgie horrible

goed en lag en gaak naar virrie

romance.

Maa Georgie maakie 'n ekstra stop

oppad gank toe nie

en Anna maak sieke hulle bokse

is mooi gepak vi wannee hy

vannie skarrel af kom.

Wan hulle altwie wiet hulle't

iets wat baie mense voo soek:

'n Plek om jou kop te gus.

Creep Suzette

Omme goose te tgy impress
met jou eeste pay issie speletjies ie.
Cause virrie eeste kee sal jy hoo
vannie kakkellakke by Texies.
Die eeste sign vanne fokkop
was toe ek voorie hek stop,
sy byrie dee ytstap met opgestiekte hage
inne lang gooi gok
en skielik ie mee gol ie.
Volgens ha wassitie etiket
om mette phone an tafel te sittie.
Unfair wan sy scroll heel verhouding al dee Facebook
vi skinnestories en inspirational quotes.
Soe na elke course moet ek pretend
et omme vol tenk te het
sodat ek kan gan somme maak innie toilet.
Die lies vannie menu wasse bloodsport.
Die kos soe unfamiliar dat sy opgëeinde et
met pancakes asse main course
en Beef tartare vi dessert.

Tewyl ek sit en van my hağt
'n moogdkuil maak
Het sy skielik ytgebas vannie lag
vi haaself wat virrie waiter gesêrit
sy wil die Creep Suzette hê,
haa skoues gesak, gesug en gesê,
'Dankie, ek was nog nooit in soe 'n nice plek ie.

Die is die nicest ding wat iemand al vi my gedoen het.'

Wat sy sê vang my soe onkant

dat wanne die waiter die bill kom collect en vga,

"Did you enjoy your meal sir?"

Sê ek vi hom, "Yes, and you?"

Oppie klippe

Die nuus slat my
soes een van haai dǵie miete hoeg bǵanneǵs
wat jou lat ǵônskop soes een wat vesyp.
Ek tǵek allie swat kleǵe in my kas in an,
klim in my bakkie en ǵy tot by Kaylim se join
om my innige meegevoel saam hom te gan deel.

Ek land ennie man sit kaal boelyf
inne trunkie oppie stoep
biesag omme twaktollie te ǵoek.
Ek lyste of hy alright is.
Hy lag en vǵa of hy anneste lyk vedag
assie laaste kee wat ek hom gesien et.
Hy lyk honestly dieselle.
Dai's een vannie ǵiedes hoeko ek beslyt
omme bietjie langere te sit.
Ek vǵa hom wat gebee et en apologize
asof ek een vannie symptoms was.

Dai man kyk my straight innie oë
mette frons op sy gesig wat my lat voel
ek's kak onosel om jamme te sê oor die dood.
Hy sit sy hand op my skoue
lê vorentoe en flyste in my oor,
“Glip tyd is glip tyd.”

Hy lat my daa staan soese onlooker by 'n crimescene
watter halfuur nare tyd besef hys allien, alles is veby.

Hy skiet sy nippie met sy vinges 'n paa miete weg,
loep byrie dee in en vga,
“Wat smaak ie man drink?”
“n Double oppie klippe,” respond ek
en volg hom tot innie join, kombys toe
vebyrie plek innie vookame
waa sy tôpie altyd gesit et.

Poppehysie

Innie donkeste hoekie vannie hys
staane fort gebou
wat bymekaa gehou wôd dee
alles stukken en oud wat innie join gonlê.

Ammel fight oo pa wies.
Die oudste laitie wen
en sit seconds later
sy voet nee soes sy tôpie
wannee hy innie join iets yt plek yt spot.

Wannee jy hysie-hysie speel
wôd ie kinnes geforce om te vedwyn;
skooltoe, winkel toe, vginne toe.
Mammie en Daddy lê toe gegooi
onnerie kombêse mette vocab
te limited omme conversation te het.

Voo ieman instap en skgie
“Ammel na hulle hyse toe!”,
gol hulle in mekaa se arms gond.
Hulle mimik ie panting sounds,
wat hulle na twaalf oppie TV hoo,
tewyl hulle vol passie lee laitie maak
met al hulle klege an.

Mr. Grey

Isse Vrydagmarag oppie twiede wiek vannie maan.

Koppe is onne smiles wan hy pay elke fortnight.

Soe na ampe 'n wiek van wig dite vriet

wiet ie man is nou bgaaivleis

dgie kee 'n dag vi at least dgie dae.

Hys about veetien ure van elke dag na payday gesyp.

As hy opstaan skiet hy iennage ieman wattie gel het

om by te sittie mettie kop

voo hy hulle oppe pos sit

om biere te gat koop langsaan byrie smokkie.

Koppe het stekke-stekke pirate DVD's

wat hy oppie gobot koop oppad hystoe mettie taxi.

Die include discs vol music videos wat hy kliphad speel

wan payday is ie ienagste tyd wat sy tôpie

sy gevâiet moet hou.

Koppe moet wiet it issie reg om jou ouers

velie te maak met kos ie,

maa ammel doen it in sy stgaat

en dais al permission wat hy need.

As sy motjie vi hom sê hy moenie soe lielik issie,

gat staan hy voorie spieël en sê,

“Ek lielik? Nooit man.”

Dan gie hy soe 'n arrogant laggie, wat sê

dat hy gloe hy's 'n ag yt tien

wanne sy riekening nie inne minus issie.

“Ek's my ma se mooiste kind.”

As Koppe dgonk is, dan lê sy motjie
innie kame en kyk movies.
Koppe se ma en pa sê niksie
soe nieman wiet of hulle cool
is mettie idea dat sy ooslaap ie.
Ammel assume net it kannie 'n problem issie
wan ammel smaak 'n tjoppie
enne lekkie sagte Sasko roll.

Oppie TV speel *50 Shades of Grey*
en Koppe se mot is onne tganne
soes Mr. Grey vi Anastasia moer.
As Koppe inkô innie kame
staan en kyk hy die hele move
Ees vi haa, dan ie TV en dan wee vi haa.
“Wavoo hyl jy? Issie 'n sad movie nie,” sê hy
mette slight hint van aggression in sy stem in
soes een wie self ie movie direct et.

Sy motjie, antwood hom ie.
Hy stap nadere na haa toe
en vra haa die kee inne meer caring tone,
“Wats fout Abby?”
Abby sê wee niks en maak asof sy hom ie hoo nie.
Koppe dğai kak starag om en loep byrie dee yt.
Hy kô paa sekondes daana tğug, staan innie dee en
balance homself tienie kosyn.
Hy kyk vi Abby wee virre paa sekondes en sê,
“Sien jy, dais 'n befokte movie.”

Hy vatte lang pouse,
“Daa kan jy nou sien. ’n Paa hou nou en dan issie soe bad ie.”
Abby kyk op en sê, sône omme antwood te vewag,
“Jy’s gesyp nê?”
Koppe respond soe convincingly soes wat hy kan, “Nuu.”
“Nou gat syp vêder, ek’s biesag omme movie te kyk”, sê Abby.

Koppe vatte sluk van sy glasie bieğ
en dan kyk hy vi Abby an
soes om te vğa wat hy nex vi haa moet doen.
“Hoe vê issie vleis?” vra Abby.
Koppe kyk vi Abby an en dan change sy gesig.
“Jy iettie vanaand ie. Jys ombeskof.”
Abby wattie lus is vi sy nonsens ie sê net,
“Okay, maak ie dee toe as jy ytgan.”
Koppe vat nogge slukkie van sy bieğ en sê,
“Jy biete lekkie kyk, vanaand kak jy.”
Hy loep yt, los ie dee oep en vedwyn somewhere
Innie geraas in haa byte
om late wee yt te stiek en
sy prophecy te kô fulfil.

Fade-in

Is koud innie Malmesbugy.
Ek tgek my ou skool rien jacket an
klim innie kag,
en gy tot byrie babershop
omme fresh fade te gat insit.
Isse Saragoggen ampe marrag
soe kanse is skgaal
vi my omme kans te kgy innie stoel.
Maa hie lat voel hulle jou special
en jy volg mieste vannie skinnestories
waavan daa gepgaat wôd.

Ek was twee kee innie koegantjie
since ek hie weg is.
Nou discuss die mense my
soese celebrity in een
vannie magazines wat daa lê
vi jou om te lies tewyl jy wag.

Ek moet die helese vrae beantwoord
an mense wie ek nog nooit
in my liewe gesien et ie.
Shawntjies loe net oo sy skoue
elkeke as ieman pgaat van ek
wattie moet vegiet van hulle
as ekkit big time in Hollywood maakie.
Ek moetie soesie plek se “poster boy” gaakie.
Shawntjies smile, wiet hys safe

cause hy sny al my hare vanaf ie tyd
toe ek nogge engineer wil geraak et.
Lank voo ek gedink et ek wil pretend om
iets te wies wat ekkie issie virre living.

Almal maak asof ek presies dieselle mens is wat
ekke paa jaa geliede gewies et.
Ek party net nou met famous mense.
Ammel wil wiet wannee ek oppie TV kom
Nieman notice my gesig wat ve'anne nie.
Nieman kan sien ek willie mee hie wiesie.
En nieman kan hoo hulle pgaat te veel ie.

Daas nog net twie koppe voo my,
maa ek willie mee hie staanie.
Ek sê vi Shawntjies ek gan nou march
Hy lat hang ie masjientjie in sy linke hand,
gooi dyme mettie regte hand en sê
“Kô môre trug broetjie.”

Byrie join gekom sit ek ek ees 'n paa minute
innie kag en dink an alles wat ek wou sê
maa nie konnie.
Virre moment voelit ek gaak van my kop af.
Ek dguk ie steering wheel vas met allie krag
wat ek in my in het en ek gaas.

Alles voel annes maa ammel bly dieselle.
Ek willie mee vginne hê wat secretly
my motjie bowl as hulle gesyp issie.

Kyknet betaal 'n mens kak as nieman jou kennie.

Ek willie hê mense moet vi my vga

om vi hulle gedigte op te sê nie.

Ek willie hê mense moet op my birthday

vi my sê ek moet dieselle mens bly wat ek issie.

Ek wil hê mense moet van my vegiet.

Ek wil net my hage sny

en vedwyn.

Starag maa sieke

Eks ampe nooit deel vannie party nie
Ek pas ie toppe op ennie
hele crew kô dġuk hulle dumpies
in my hanne as hulle “Sista Betina!” hoo.
Innie meantime staan en veyk ek my
an hoe my brasse my date try special
met outdated kaate
en hoe CeeJay an Lynne
se lippe hang soese biebottel.
Al sê hulle heeljaa al hulle sal nooit
mee as vġinne issie.

It slat two o’clock ennie manager
sittie ligte an.
Is hie waarie mamok oppie vloe
baie mee in focus kom
enne paa mense lyk asof hulle wil mamok
assie ligte op hulle stukkies virrie aan val.

Ek dġink ie laaste bietjie van my bie
en soedra ammel ġeg is
maak ôs ôse way bytekant toe
waa twie brasse biesag is om mekaa vġek te slaan
oorie motjie mettie wit skinny an
wat ek ampe sieke is het mette anne bra
gestaan en vġy innie club in.

Die hou an vi soe twennie minutes

voorle boere die fight kô stop.

Langs my kô hak my motjie my in en
begin ôs starag stroll na Meta toe
ôs meet 'n motjie wat snot en tãane tjank
oppie pavement oo haa burk
wat sy polse gesny et
na hulle een of anne fight gehad et.

Starag maa sieke gaakie Sarag al sieker.
Ôs beslyt ma om haa te help.
Tay biesag om haa te tãoos
en ek biesag om virrie ambulance
oorie fone te explain waa die jong lê.
Is koud byte, ôs moet nog vê stap,
my entjies is op,
ennie ambulance gat
oore ieg ees ytstiek.

Chicago

You came to take us

All things go, all things go

To recreate us

All things grow, all things grow-Sufjan Stevens, Chicago

Change is soms sudden.

Gooi jou vannie pad af soese tyre burst

wannee jy op jou lekkeste gy.

Een moment roek jy anne Dunhill Fine Cut,

nip jou entjie en as jy wee kyk

sit jy mettie kak taste

vanne Chicago tussen jou lippe.

Wan daas niks annes innie gondte

om jou addiction annie gang mee te hou nie.

Die yskaste is lieg,

onnerie kooi isse brewery

wat koek met twinnag liete potte

wat styf toegedrai is met kombêse en sellotape

vi ekstra skop.

Jy lyk soese jong ayaman wannie barbers is toe.

Jy jak ie selle klere elke dag,

wan volgens law moet jy jou gat innie hys hou.

Oore jaa wannee jy wee soes mens voel

sit jy tğug en dink annie swaa tye wat was.

Jyte sagtere enne hardere hart in een bøs.

Jys dankbaa virrie goed

wavoo jy 'n jaa geliede

nie ees dankie voo gesêrit ie.

Vyeboem

Ôs egf is mooi omhein met wit muurtjies en swat gailings.

Tussen ie hys en fencing

het lank geliede gġoot stukke oepe grôn gelê

wat nou mooi gedecorate staan met blomme en boeme

van my ouma se liking.

It lyk soes Claude Monet

se ‘Water Lilies’ paintings

Ek sien ie die importance vanne tyn nurture nie.

Maa asse laitie het ek altyd gewonne hoe it voel

om soe passionate te wies oo goed

wat niks annes produce

asse blom wat binne dae vġek of vġot ie.

En na daai repeat ie cycle wee,

oo en oo gġoei alles

net om wee vġek te gan.

My ouma is een vannie 'jonk in gees' tiepe oumas.

Dai oumas wat nog kan kwaad wôd,

kan lag sône dat haa tanne yt haa mon yt val

en

nou en dan 'n joke kan vetel wat vedag nog kak snaaks is.

Oppe Sarag tġek sy 'n tracksuit bġoek enne sweater an

en gat loop tussen dee haa “paradys van plante”

soes sý it noem.

Sy trim annie veskillende bossies

mette intensity wat depend op hoe haa mood

oppie dag is.

Naa dai stap sy t̃gug innie hys in
mettie kalmte vanne baba wat slaap
offe blaag̃ anne boem oppe wagme dag.
Ek het ṽgiede gemaak
mettie feit dat ek nooit my ouma se relationship
met boeme en plante sal vestaan ie.
Ek reckon asse mens om iets gootgewôd et,
soes ek ommie tyn, wôd it nette ding wat exist
byte jouself.
Iets wattie much oo gedink wôd
wannee jy oo it loep ie.
Ek kannie help om te dink
dat sy probably nie 'n tyn gehad et
virre lang tyd in haa liewe nie.
Dais hoekô it iets annes vi haa betieken.
Hoekô it seem asof it al is wat haa annie gang hou.

My ouma het ṽgoeg vi my gelee
dat mense vi veskillende goed innie liewe in hyl.
Haa t̃gane het soes wate yte pyp yt haa oë yt gespyt
toe haa p̃ês orchard een winte ophou liewe et.
Ek anie anne kant,
wat nooit dai t̃gane sal vestaan ie,
gat sit nou en dan allien onne haa vye boem en try
sense maak van klein stukkies vannie liewe
wat soes slakgif scattered lê
innie donke dele van my kop.

Old Helshoogte Road

Daa was countless aane
van voore gekgaakte laptopscreen sit
en sukkel ommie plot vanne kak movie te follow.
Idas Valley met sy stgate vyl
met tikkoppe,
chipspakkies,
mense
en ôs
spoek by my soese evil, dooie uncle
wat vyf kee innie nek gestiek was
ennie ka gus kgý vi sy siel ie.

Ek onthou haa bloodshot bgyn oë,
en haa souterage mon.
Ek onthou my boğs
asse uncomfortable kussing
wat sy haa kop convince om op te lê.

Ek dga al ôs fights innie gatsak
van my favourite jeans
ennie mooi oomblikke
lê innie drom vanne cheap restaurant
opgevgommel
of iewes inne kame
tot ekkie eendag ytkgap
ennie krielers yt it yt stgyk.

Cemetery of splendor

Sy sit innie passenger seat
van my fucked-up Opel Corsa bakkie
met oë wat skgie, “Vra en maak klaa.”
Issie eeste dag vannie nuwe jaa
ennie ou gewoontes sit nog vas
innie gyk van my asem.

Sy’s skaam en gooi inne swat gokkie
wat haa ma vi haa gekoep et
virrie ou jaa diens;
kyk hoe ek kgingetjies maak innie lug
mettie goek van my Chesterfield menthol
wat twee milimiete vannie kôk af is

Ek skgyfe poem in my kop
en recite it soe confidently soese
Asian laaitie oppe Child Genius TV program
En inne stgaat sone ligte
Langs ’n begrafplaas vol getyes,
steel ôs stukkies vanne hart,
en maakie soot beloftes an mekaa
wattie dooies sal lat bloos.

Afstand

Vier uur ie oggen wannee ammel
hulle sesde dgoem dgoem
hoo ek hoerie voodee oepkgaak,
en my tanie, stieftopie en my adopted
ouere broe byrie join ytstap vi wêk.
Hulle's essential workers.
Essentially, expendable.

Elke aan ses uur wanne hulle tğug kô
staan ôs vyf mieter ytmekaa yt en gğoet.
Ôs lee my sustetjies
ommie mee excited te wies
om hulle ouers te sien na 'n lang dag ie.
Ammel gat was twie kee en nieman
het ienagiets niets om vi mekaa te sê narie tyd
byrie kos tafel ie.

Gearboks

My tanie beginne dǃguk ie steering wheel
mettie intensity vanne aggressive pitbull wat sy
tanne inne ou, stukkene tyre in force.

Haa oë staan doodstil in haa kop in
soese dik getjoefde tikkop sin
wat nou net sy ienagste plesier innie liewe
inne gangetjie ytgeblaas et.

Sy praatie,
haa woore lê in elke action wat sy maak
ommie kaǃ annie beweeg te hou.

As sy 'n rat ve'anne, gǃgyp sy die lever, grip it firmly
en ǃguk of dǃguk it tot daa waa it moet wies
inne way wat ek sieke is gattie gearboks opfok
voo ôs byrie join kô.

Byte die kaǃ rient it,
maa haa vookop en haa nies
slat fyn swiet druppels yt
wat sy elke paa sekondes
an haa blou poliesie T-shirt afvie.

Ek hou nie haa van as my tanie soe issie.
Ek hounie haavan as sy lyk asof sy
character gan bǃgiek ie.
As jy jou liewe lank vi mense
lee hoe om stêk te wies
defeat it ie purpose as jy

jouself toelaat om te bgiek voo hulle.

Sy compose haaself soes een
wattie kamera sien.

Asof sy wiet dat nou 'n kak tyd is
om soese mens an te gan.

Sy haal diep asem,
skud een van daai 'watefokdoenjy'
skutte met haa kop
en vgyf oo haa wange
tottie bloed yt haa gesig tgek.

Wakke slaap

Voo ek my oë toemaak innie aan
lê ek op my gûg en kyk na die ceiling.
Ek tieken pgentjies en dink an vgae
oo goed wat my al ve'iewag pla en an
my vas klou soese kind wat refuse om
van sy ma se agm af te klim en te loep.
Ek wonne wat ek sal maak
wannee alles eendag te veel gaak.
Assit happen dat ek eendag inne kame
sit mette potjie pille offe stuk tou
met nieman om voo te skgyf ie,
nieman om voo jamme te sê
en voo te explain ie.

Wannee jy allien is en jy wonne,
besef jy is maklik om jouself te haat:
vegiet net is jy wat op trial is.
Om te lee lief wies is moeiliker.
Jy besef jyt al baie doodgegan in jou dgoeme
en inne dgoem waa jy doodgan,
hou jy op voel voo jy wiet
of ieman jou gan mis.

Somtyds lucid droem ek
en raak weg inne wêreld wat ek self gemaak et
waa alles soes nomal exist,
maa vedwyn innie oggen wannee ek
opstaan mette stink mond en slaap in my oë.

Ek exhaust myself met vrae
oo hoekô ek nooit rêrag slaap ie.
Hoekô ek keuses maak wanne ek gus,
moeg moet wakke skgik elke dag van my liewe.

In my wakke-droeme rehearse ek soms
my eie dood, sit langs myself wat oppie kooi lê.
En soes ek ytie wêreld drift
sit en wonne en kyk ek vi myself
wat desperately try om wakke te bly.

Getye

Vi Nate

Op my bedkassie lê 'n copy van *Chokers*
wat my motjie my gekoep et asse vejaasdag gift.
Die vêse lee my dat daa 'n paa poems innie wêreld is
wat klein stukkies van liewe lat sin maak
en dat goed wat mense jou gie nie norag het
om weg te gaan onne 'n laagie stof ie.

Wannee jy 'n pesoon ontmoet
wat jou liewe ve'anne et,
maa hulle kennie ees jou naam ie,
issit ie selle soes d'gie jaa study virre degree,
maa dan virre kak giede sonne graad hystoe gan.
It breek jou in stukkies
en agtena sit jy allien inne klein kame,
mette biesempie enne skoppie
ommie stukkies stukkend
bymeekaa te vie.

Ek's nog biesag ommie seeg te lek
toe my motjie na my toe gehaloep kom en sk'gie,
"Nathan soek jou! Hyt jou reading gelove."
Ek losse vrag poets agte my
wat pose virre vooblad photo.
Ek haloep innie direction
waa in sy haa vinge point.
Ek vegiet ie hele gesels dee
my ma se advice ommie gat te lek ie.

Maa elke aand voo ek gat slaap vie ekkie covers
van my Trantraal collection af mette dgoë lappie.
Ek slaap 'n bietjie biete wannee ek dink
an dai aand om een vuur
tussen disagreement en agreement
mette bga vi wie jy nette laitie was
wat hom an homself lat dink et.

Typo

Ek sit oppie tgap voorie Drama Department
in Stellenbosch.

Dgie whiteys wat ek net byrie gevgiel ken
kô opgestap in my direction.

Hulle ammel is geslat inne semi-formal outfit
wat hulle heeldag klas toe jak.

Man-man met sy bgyn leather satchel
wat lyk soes it by Typo gekoep is.

Hulle hou hulle bek as hulle veby my stap,
soes wat hulle ammel altyd doen.

Maa dan sê hulle in unison
soes Teletubbies wat Tellie-bye-bye sê,
“Awê ma se kind,”
en stap vêder.

Virre moment meditate ek op dai
En dan begin my liggaam 'n lag te lag
wat ek fokkel control oo hettie.

Byrie tgappe op hoo ek dai
iconic boer-Engels
tguu vi tguu sagtere wôd.

Ek dink by myself dat die naies nooit sal wiet
hoe stupid hulle klink as hulle in Coloured ytbriek ie
en as ieman nou vi hulle wysmaak
veloo ôs dai klein bietjie genot oek.

Gobot

Abby sit oppie agte seat passenger side,
wan na haa topie en haa tanie se head to head
voel sy dattie twie vooste seats soes extra padding is
innie case van impact.

Die engine haloep sag voo innie bonnet,
die tape is vgek.

Al wattie stilte accompany
issie tik-tok vannie indicator
wannee hulle 'n dgai approach
enne sagte hyl in transition to 'n snik.

Die tension hang innie lug in
soese wolkie goek inne klein kametjie.

Grant sê van agte die stierwiel af soes iemand wie apologize,
“Ek het jou gesê eks op standby Abby.”

Sy antwood ie.

Sy hal 'n tissue yt haa bag yt,
vie haa tgane af,
blaas haa nies yt,
vrommel it op,
rol ie venste af en lat val it langsie kağ.

Sy sit woodloos met haa vinges tussen mekaa in gevleg
met haa kop wat op haa hanne gus.

Byrie volgene gobot adjust sy die seat belt
soedat it mooi boekant haa jean se knoop sit.

Vi een of anne riede doen 'n mens
onorage shit by 'n gooi gobot.

kry jy iets annes om te doen.

Ek wil net byrie fok-kin hys ytkom.”

Die lieflike man

Is twee uur in oggend, ek kannie slaap in.
Wan in jong wat hulle saam my in kame gesit en
praat in hele tyd kliphad men homself.
Die is in eerste kee wat ek vi mee as twee dae in
hospitaal bed lê.
Ek maak sieke hy dink ek slaap,
wan hulle't my gewaasku dat hy moeilik is as
hy sien jy's wakke,
maa jy respond in as hy men jou praat in.

“Ek gan nou 'n pluk vat,” sê hy vi homself
“Nuu jy's mossag,” antwoord hy wee.
“Hulle hou vi jou dop. Dai lieflike man hou vi jou dop.”
Hy praat van my, wat reg ookant hom lê.
Hy lag 'n tipe vanne evil lag en beginne sing,
“O, nee meneer ek naai nie meer, ahum.”
Hy lag wee klip had.
“O, nee meneer ek naai nie meer, ahum.”
Hy beginne hyl.
“O, nee meneer ek naai nie meer, wan in eerste
kee was donners seer, ahum, ahum, ahum.”

Virre paa miniete bly hy stil.
Hy gat sit oppie rand van sy bed voo hy beginne
push-ups doen.
“Hulle gat dink jy's mal,” spot hy saam homself.
“Ja. Lag maa. Klap, klap, polisie. Die lieflike man
gattie polisie bel,” skrie hy voo hy onne die bed gat lê.

Hy lê daa vi vyftien miniete sône omme wood te sê,
maa dan hoo ek iets wat my laat regop sit.

“Gryp jy hom byrie nek.”

“Nuu, gryp jy hom byrie nek.”

“Ienkiepienkieponkie.”

Ek convince myself dat ek moet kalm bly.

Ek lê wee agentoe voo hy agte kom ek is wakke.

Soes inne horror movie klink elke gelyd wat yt sy
rigting kô vi my tienkee hadder as wattit is.

Ek voel hoe hy nader na my toe stap.

Hy kô staan voo my en bring

’n ryk van pille saam met hom.

Hy byg voo oo, en sê, “Choke hom.”

Ek kry ’n knop in my maag.

“Stop! Issie norag ie!” raas hy.

Hy beginne lag wee. Hy haloep tot byrie dee
vannie kame en roep innie gang af,

“Nurse Nurse, die lielike man gat vrek.”

Hy haloep wee tot by sy kooi en beginne
jump oppit.

“Hy gat lekkie dood, hy gat lekkie dood,”

Sing hy tewyl hy sy arms wyd ytstrek
en dans soese cheerleader.

Die nurse kô in gerush innie kame in en sê
hy moet vannie fokken bed af klim en gat slaap.

Hy klim onne die kombês en rol homself op
soese duisendpoot en hyl wee snot en tãane.

Die nurse kô staan voo my en vga of ek alright is.

Ek maak my oë oep en flyste,
“Ja nurse, maa kan ekkie inne anne kame gat slaap ie?”
Die nurse sê net, “Moenie worry nie man. Hy’s harmless.”
Sy stap tot byrie dee, drai om en sê dat ek haa moet
roep as iets my pla, dan stap sy weg en vedwyn innie gang af.
“Jy gaan dood lieflike man. Ek ryk it an jou.”
Hoo ek van ookant ie kame af.
“Morsdood. Jou kinnes gan lekkie tjank.”
Ek hoo hoe hy wee beginne lag,
“Kielie, kielie, kielie.”
Ek maak my kop toe mettie kombêse
en repeat in my kop,
“Hys completely harmless.”
Ek lê wakke tot ie son opkom.
Ek dink oorle dood.
Assie nurse reg is as sy sê it gattie hy issie,
hoekô klink hy soe convincing.

Nieuwe mens

Doodstil inne hospitaal bed.
Met mee familie as vginne om hom.
In sy eie way het hy hulle vooberei vi die.
Inmekaa en ytgeteer
soese swat baby boe in Afrika
wat net iet asse wit vrou van vê af vlieg
omme foto te vat virrie Instagram feed.
En twee snytjies brood,
'n piesang
enne guava sappie
inne bgyn papie sakkie agte los.
As sy mense om hom is
maak hy asof hy slaap,
wan elke wood wat yt sy mond kô voel
soese kind wat hy ytdguk.

Hy beginne ryk soese fridge
wanne jy die dee oep maak
na dgie dae van niks gel het vi kgag ie.
Sy mond, onne sy wangbiene en
tussen sy vinges en tone veloo sy vel colour
en hy begin lyk soese nuwe mens.
Wattit makliker gat maak om bye te sê,
wan ie bga wat ammel onthou
het baie ve'anne.
Hulle staan om hom en gie vi mekaa dgukkies
en sê alles gan alright is.
Maa oppad hystoe interview hulle vi Jesus

soes HARDtalk journalists.

Môrean gan sy vrou 'n oproep kgy

om onmiddelik hospitaal toe te kô.

Sy gat sy tannie ennie res lat wiet

en ammel gat soe twee minute ytmekaa yt

byrie bed arrive.

Hy gat niks vannit sien ie.

Hy gat nieman hoo hylie.

Hy gat vi eens en vi altyd ophou fight

en sy laastie bietjie stink

innie wêreld in ytblaas.

Part B: Portfolio

Portfolio

Submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of

Master of Arts in Creative Writing

of

Rhodes University

by

Ashwin Arendse

November 2020

Die portfolio begin by die content page wat 'n uiteensetting gee van hoe die verskillende werkstukke gerangskik is. Die eerste afdeling bevat 'n opsomming van my Reflective Journals wat ek deur die loop van die jaar geskryf het. Volgende sal daar 'n Poetics essay verskyn, asook die reference list vir die essay. Daarna volg daar vier boek resensies. Ten slotte is sal daar 'n refleksie wees op die terugvoering wat ek op my thesis gekry het vanaf 'n external reader.

Inhoudsopgawe

Die ystiek - 3
Fierce writing - 4
Writing the body - 6
Maskandi numbers is poetry- 7
The only real writing is rewriting - 9
Om saam en tien narrative conventions te skryf - 11
Poetry vannie Maskandi - 12
Minnere is soms mee - 13
Twaalf poems in een wiek - 14
The political is personal: om tussen in spaces te skryf. - 15
Music- 17
Wording the Unworded - 18
Poetics of the wor(l)ds we live - 19
Die sielkunde agte skryf- 19
Eeste fortnight weg - 20
Alles beginne saamkom -22
Final stretch -22

Poetics essay

Swat skaap: 'n ghetto taal in ghetto free spaces- 23
Reference list -28

Book reviews

The Basketball Diaries - 30
Lang pad onnetoe - 32
Song of the broken string: After the /Xam bushmen: poems from a lost oral tradition - 33

Reflective Journal Compilation

Die ytstiek

Eeste ding wat ek notice soes ek instap issie klom mense om my. Ek't helfte die amount van mense expect. Ammel om my seem asof hulle iets agte gelos it byrie hys om hie te wies en it wys elke nou en dan virre split sekonde op hulle gesigte. Is precisely die moment wat my lat besef dat it ie waarheid is wat my mentor in my kop in drill wanne ôs werk an writing, ek het my youth an my kant. Ek is untethered van helfte vannie responsibilities wattie meeste vannie mense hie het. En ek het baie jare voo my, om nuwe goed te lee.

Allie onnies introduce hulleself an ôs en flood ôs met information. Useful info wat ek iewes innie jaa gat gebryk, dai is hoe ammel it lat klink. Ek tel op dat ie course baie English orientated is. Daa's een line wat vi my ytstaan wat ammel wat ie podium vat op hammer, "You need to read to be able to write." Whenever dai line gedrop wôd is daa 'n low murmur van agreement ytie banke yt, offe paa knowing nods. Ek wil ampe sê, "Amen." Wan it voel klein bietjie soesie kêk. It voel bietjie soes preaching to the converted.

Ôs wôd opvedeel in drie groepe om te gat lies en skryf. Ek try om met die groep my perspective te deel rondom ie lies om te skryf dynamic. Ek agree dat it belangrik is om te lies, maa daa isse anne kant an writing wat vi my mee belangrik seem. Jy moet ees lieue om te skryf. As jy klaa virre tydjie geliewe et, dan moet jy lee hoe om te onthou. As jy genoeg geliewe et, en jy kan 'n moment of event intimately genoeg onthou ommit nee te skryf vi ieman om te vestaan dan kan jy begin omme writer te wôd. Dai maak jou noggie 'n goeie writer nie. In my opinie isse goeie writer nie net ieman wat geliewe et ie, it issie net ieman wat goed kan onthou nie, ennit is oekie ieman wat baie boeke lies ie. It is ieman wattie bang is om alles oppie spel te sittie. 'n Goeie writer moet goed skryf wat noggie geskryf wassie en soe truthful as moontlik 'n stukkie vannie lieue kan document. Ek wil lies omdat ek wil lies, en ek wil lies wat ek wil lies. Ek wil skryf soedat mense wat soes ek is mee plak het om te lies, wan daa is boeke wat vi hulle en oo hulle geskryf is.

Virrie volgene paa dae sukkel ek om my voete te vind, mainly omdat daa te veel in my kop in angan. Midway dee my existential crisis besef ek dat it weird is vi my om met soe 'n problem te sit. Die is middle class mense se worries. Die is exactly die goed wat ek avoid in my lieue. Dan meet ek vi Paul Mason. Hy staan voo innie lokaal in. Ek kan genuinely sê hy seem soese dytlike bra. Hy sê iets wat 'n groot impact op my maak. Hy praat vanne boek wat hy gelies et en sê, "Whats the point in writing? It has all been done..." Die is soese awakening van iets binne my. Dee dai line maak ekke concious decision om die jaa, as part vannie course, te explore en iets te vind wattie common issie. Om iets te doen wat noggie gedoen issie.

Ek conclude met die vories van ons wêk dat ons portfolios dit en wat ek van dit af weggevat het. Mense het dit vestaan as wat ek verwag het hulle gaan. Hulle het die poësie gelike en meestal gekommentarieer paronomasia wat so prominent voorkom in almal elke stanza van die wêk. Dit is een van die devices wat ek baie tyd opspend om te perfect en 'n erkenning van die aanmense, om my om dit te label as een van my sterk punte en om dit aan te hou gebruik assewyl om my poësie te verbeter.

Asse observer was iets wat vir my uitgestaan het in dié sessie, hoe maklik mense hulle eie wêk begin twyfel sodra daai feedback gegee word want dit is met hoe sterk hulle voel oor dit. Dit het vir my oortuigend om my eie skryfwerk selfs terug te bring. Dit is so maklik vir dit om terug te gaan. Al wat dit nodig is om te verdwyn is een persoon om op te hou gloe in dit, en daai ek self.

Fierce writing

My tweede week van die kursus was 'n goeie week. Niks het dit vir my te vreemd gevoel, wat beteken dat die oefeninge wat ons gehad het in die oriëntasie, effektief was. Dit was 'n aansienlike werklaa, maar 'n oëopener vir my vir wat vol lê. Ek het my eerste seminar gehad saam met Kerry Hammerton waar sy fokus geplaas het op hoe ver ons self kan druk as skrywers. Die materiaal wat ons in die seminar in behandeling het was meestal stukke met uitdagende temas. Dit was vir my 'n nice experience omdat ek, wanneer ek wêk, probeer om soortgelyke temas aan te pak en te skryf so goed wat soms is die geleentheid om my mon te oop te maak. Dit het vir my baie duidelik gemaak dat ek in 'n verskillende styl wêk as ander skrywers wat ons in behandeling het. My gebruik van humor assewyl om poësie te drive en swaai temas te disguise was iets wat vir my begin uitstaan en en dit het my laat fokus op dié spesifieke element van my skryfwerk vir die res van die week. Die toekoms was interessant een gewies want dit het ons som van die geleentheid gegee om iets nuut te skep van scratch af. Dit was vir my een van die hoogtepunte van die week, heeltemal omdat daai baie streng riglyne was waarvolgens ons moet wêk. 'Challenging' was nogal tyd vir my 'n soliede rede om te kommit aan iets en ek was vir die eerste keer in 'n lang tyd nie heeltemal in beheer is oor wat en hoe ek skryf, was dit die moeite werd om op te staan en in te gaan.

Die leesgroep was die volgende ding op ons skedule van die week. Ek het gesukkel om te relateer tot die skryfwerk wat ons in behandeling het. Daai is vir my 'n probleem met die groep in sit en lees, maar wanneer ek wêk in behandeling wat ek op 'n plek moet probeer om te verbind tot die deel van myself raak dit oortuigend wanneer jy tussen mense sit. Ek dink die ervaring was vir my met van die bevestiging van iets wat ek lankal van myself wiet; dit was en is moeilik vir my om ienagge soot van analise te doen van literatuur met die groep mense wat ek baie gemaklik rondom is. Mr. Paul Wessels vra vir my wat ek te sê het oor "The Ghost of the Pig", deur René Ariza. Vir my was dit iets aangename. Dit het te ver van my af gevoel en ek was nog nooit 'n persoon wat aanklank

gevind et by wêk wat maklik voelie. Ek explain dat daa nie baie thought innie piece in gegang ittie, en it is evident dwasdee die stuk as jy na die plot vannit kyk en hoe siekere vannie lines innie storie in geskryf is. My standpunt wat ek in niem as it by sukke stories kô, is dat it te cliché is. Daa is honned anne stories similar an die, stories wat klink soes asof it geskryf is dee 'n paa mense wat net elke kee 'n sin bysit tot it eventually beginne sin maak en een of anne narrative beginne an niem. Daa issie proper development in een vannie characters ie, al wattie storie annie gang hou issie characters wat progress in tyd. Daa was oekie vi my clarity oo vi wie die storie geskryf issie. Is te oppevlakkig virre adult om te lies, en te complicated en te lank virre laitie om te vestaan. Dee die reading group beginne ek even mee focus plaas op originality in my writing in en hoe ommit in veskillende ways in te wêk om te vesieke dat nieman ooit kan sê dat iets wat ek skryf cliché issie. Die discussion oo die specific piece draw oek my attention oppie feit dat jou audience clearly identified moet wies, at least in my opinion. Ek annie annekant skryf vi myself, of mense soes ek, en although dai easy might klink issit een vannie moeilikste goed om tot jouself dee te dring. Swaa om te stick to your guns, omme cliché te gebryk.

Die discussion wat ôs innie eeste Kaapse reading group gehad et die wiek was ongelooflik positive met regards to hoe it die course en sy outcome vi my gat bepaal. Die most surprising element vannie hele session was dat ekke Engelse boek opgetel it wat ekkie genoeg van kan kry nie. Ôs lies 'n bietjie an Irvine Welsh se *Trainspotting*. Ek is vannie eeste line af mesmerized dee die tipe writing wat ek encounter innie boek in. Iets wat ek nog nooit raak geloep ittie. Iets wat vi my seem ek kan relate toe omdat it 'n similar feel afgie soes wat Kaaps afgie in relation tottie standaard Afrikaans wat oral om ôs in boeke in appear. *Trainspotting* is oek inne dialect geskryf. 'n Scottish dialect. En wôd met dieselfde inferiority getreat tien an British Engels, wat jy sien met Kaaps en Afrikaans. Maa it issie net dai nie, it issie wêreld wat beskryf oek wôd. It is populated met characters wat jy nooit sal gedink et tussenie blaaie vanne boek sou toegelaat wôd ie.

Ek skryf die wiek se poems mettie dood assie central theme en try omme collection van vier poems te skryf watte tipe vanne linear plot het as jy it inne certain order in lies. Maa waa elkeen nog altyd kan wêk sône die support vannie anne drie poems. Die feedback oppie poetry was baie positive gewies en ek't mostly praise gekry oppie way hoe ek speel met humor while ek met subject matter wêk wat ie exact opposite van dit is. It was vi my baie satisfying omdat dai een vannie elements was wat ek baie op gefocus it tewyl ekkie geskryf et. Daa wasse paa concerns oo een vannie endings, waavoo ek toe valuable suggestions gekry et wat ek incorporate et tydens ie editing vannie poems tot op hulle second draft. Ek het niks niet gelee die wiek ie, maa ek het dee alles wat ôs gedoen et die need in my in gekry om trug te gan na dit wat ek wiet, en it te review en te refine. Dai is vi my valuable, en dai is waana ek beginne ytsien. Om gedeeltes van myself asse writer te gat revisit waavan ek of vegiet et van of vi granted vat. It af te stof en te reshape en perfect.

Writing the body

Innie volgenne seminar, saam met Stacy Hardy plaas ôs focus op 'writing the body'. At first wassit vi my 'n ding van, ek wietie wat om te expect ie, soes wat it elke dag vi my is wanne ek inne klas in stap. Innie seminar in lee ek unexpectedly baie van myself. Die ding wat vi my die meeste ytstaan innie session issie 'body map' wat ôs getieken et. Is hie waa ek beginne focus plaas op hoe my liggaam sy eie stories het om te vetel. Vannaf ekki laitie was tot nou toe was haa certain goed wat oppie pad gebee et, wat merke agte gelossit. Dai merke is in some instances visible, maa anne tye issit goed wat een of anne emotional effect oppe man gehad et wat jy nooit van ontslae sal kan raakie. Die exercise wat ek hie boe mention, maak lat ekki visual representation van al haai merke vi myself skep en van daa af it gebryk asse roadmap om stories wat in my liggaam in lê te locate en nee te pen. Virre writer dink ek dai isse belangrike ding om te kan doen. Om jouself inne plek in te kry waa jy kwesbaar is en dan van daa af te skryf. Dai is hoe jy die writing honest hou en hoe jy die writing as unique as possible hou. Dee te kan skryf yt 'n plek yt wat net jy van wiet, en net jy experience et. Die seminar het my iets gegie om in my toolbox in te sit wat my gat help om dai element in my writing te enhance.

Een vannie hoogtepunte van my wick isse birthday party. Ek kry die opportunity om te gat lyste hoe JM Coetzee yt sy nietse novel, *The Death of Jesus* yt lies. Die occasion is Coetzee se 70th birthday celebration byrie Amazwi Museum vi letterkunde. Hai man beginne lies en is soe stil jy kanne speld hoo val innie auditorium. Ammel is gehook en ammel lyk asof hulle hulle idol wat hulle nooit gedink et hulle gat meet ie, finally meet. Ek sit en lyste na possibly die skoonste writing wat ek nog ooit gehoo et. Alles klink op sy plek en goed oo gedink. Dais alles kwai, maa iets wat ek optel is dat ekkie die writer kan place ie. In alles in seem daa nie om ienagge indication te wies innie writing oo wie JM Coetzee issie. Ek try ytfigure offit 'n goeie ding offe slegte ding is. Ek try altyd my beste om my mind en myself oep te maak vi anne goed. Ek try nie ommie heelyd die bra te wies wat fout vind met alles ie, maa vi my klink it asof hy try weg halloep van iets af. It klink asof hy 'n beslyt gemaak et ommie te behoot anne groep mense nie. Dai issie iets wat jy kan doen ie. Especially nie as jy anne groep mense behoot wat vi jare en jare anne mense se regte vanaf hulle af gehou it ie. Ek dink virre writer is dai die eeste ding waa an jy moet dink. Wie is jy en waa jy in pas. Jy kannie jou geskiedenis weg wassie. Jy kannie wit is, maa weier om te aanvaar jy's wit ie. Totte certain extent maak hai van jou 'n coward. Ek isse bryn writer wat myself mettie laagste van social klasse associate. Wannee ek skryf deserve dai parts van my om deel te wies van wat ek produce.

In my vrye tyd tel ek Charles Bukowski se *Ham on Rye* op die wick en beginne lies annit. Die is een vannie boeke wat my aandag gryp oppie reading list. Die eeste paa blaai innie boek is strong en genoeg om my te convince om te commit ommit klaa te lies. Ek hou in general in van stories mette jong protagonist en die novel is exactly dai. Bukowski doen 'n goeie job in spaces en ideas vasvang wat relatable is virre jong writer soes ek wat sy nies innie boek in druk. Die

anne ding is, dat ek dink ek relate an Bukowski se down en out heroic losers. Dai is die soot mense wat ek an opkyk. Wan as jy coloured is wôd jy gebrandmerk mette born to lose stamp op jou vookop. Omdat die wiek se seminar oek vi my inne space in geplaas et omme study te doen van my youth het my experience mettie lies van *Ham on Rye* gevoel soes asof it deel vorm van die wiek se theme wat vi my beginne kop ystiek et. Bukowski gie innie eeste paa blaaie vannie boek vi my clear examples oo hoe detailed literature kan wies wannee jy aandag op it plaas. Daa isse paa themes wat vi my my beginne ytstaan innie novel wat ek excited is dieper in te gan soes wat ek verder lies. Ek dink soe vêr is ek convinced dat ek waarde ytie process gan kry wat ek oppe later stage sal nee pen.

Innie Kaapse reading group die wiek, praat ôs oo goed wat directly link mettie statements wat ek innie boestaande paragraaf maak. Ek't virre hele dag gedink ek is al een wat hai feeling gekry et tydens ie reading, maa ammel innie klas in stem saam met wat ek sê, even ie wit mense. Ôs gat an en lies 'n paa solid poems yt boeke yt dee onne andere, Ronelda S. Kamfer. Is quite clear dat vannie mense innie klas in wiet dat sy skryf, maa nog nooit een van haa boeke oepgemaakit ie. Ek blame hulle nie. Hulle ontdek nieuwe gems, en discover dat daa baie mee is an Afrikaans literature as wat hulle opgegroeit et. Ek voel asof ek 'n stukkiet van myself met hulle kan deel en 'n stukkiet van my mense vi hulle kan lee. Is vi my belangrik, om te skryf inne way waa jy mense kan educate, even al issit innie kleinste way possible. Dai's wat ek try om met my writing te doen. Omme wêreld (Platteland) wat nog nooit fully explore was in literature nie, annie wêreld bekend te stel. Dai is my way van contribute tot anne mense regoo die land se knowledge oo wie en wat alles bestaan om hulle.

Ek het een poem geskryf die wiek wat handel oo my tanie. Eintlik oo tanies in general, vi wie itte unwritten law is ommie te hyl voo jou kinnes ie even al voelit asof alles om jou inmekaa in val. Die wiek was ammel mee content met hulle eie wêk. Ek het goeie feedback gekry van ammel af wat gecoment et oppie poem. Is weird, maa vi een of anne riede voel ittie ees mee lekke om goeie terugvoer te kry nie. Ammel is mal oo die images wat ek create, en ammel is mal oo hoe ek effortlessly skryf oo swaa topics. Maa ek besef die wiek, dat ek wiet dat dai my stêkpunte is. Die challenge wat ek vi myself gie, is om innie future wêk te produce waa ek anne tegnieke in my writing in highlight. Die challenge is ommie staat te maak op dit waa in ek goed issie, maa om yt te figure waamien ek sukkel enniet te improve.

Maskandi numbers is poetry

Ôs seminar die wiek was saam met Mxolisi Nyezwa. Die hele structure vannie seminar was vi my effective gewies en het vi my hooked gehou van begin tot einde. Die wêk wat ôs innie seminar in behandel et het baie stêk relate tottie theme vannie session. Ôs het gefocus op om te skryf yt leemtes en stiltes yt. Die was nog altyd vi my 'n baie important, maa oek moeilike ding.

Ek try al vanaf wannee ek virrie eeste kee beginne skryf et om events en emotions te locate wat yte stil en eensame plek binne my opgeslyt lê, en dan van daa af te skryf. Die riede davoo is omdat it my inne kwesbare posisie in plaas. Ek personally dink dat dai die eerlikste way is om jou reader in te trek tottie writing voo hulle. Om allien te wies en om inne state te wies van ongemak is universal. Ek't tot op hede 'n vrag poetry geskryf wat yt dai plek yt kom en die challenge die wiek was om nog sulke plekke te locate sône om iets oo te skryf wat ek al klaa geskryf et somewhere innie veliede in.

Dinsdag is ie Engelse reading group. Die wasse solid experience gewies, wan virrie eeste kee kan ôs choices gemaak et yt ôs eie yt oo wat ôs wil lies. Daa was vi my baie interesting pieces innie groep in wat oo 'n wye veskeidenheid van temas en style gestrek et. Alhoewel baie vannie stukke prose pieces was, was it interesting om te sien hoe different writers different te werke gan met siekere goed wat hulle doen, en dan annie annekant oek te sien hoe different writers oek in some way baie similar is annie volgenne een. My choices wat ek gemaak et was poetry wat inne style in geskryf is wat ek innie toekoms in sal wil attempt. Die group se discussion rond ommie poems het vi my clarity gegie oo alles wat ek norag gehad et om dai leap te vat en nou issit nette matter of time voo ekkie stap gat vat en mettie forms en structures te explore. Besides ie reading wat ek gedoen et yttie anthologies yt wat ôs by Paul Wessels gekry et, het ek oek die wiek "Return of the Moon" dee Stephen Watson klaa gelies. Ek dink die was een vannie hoogte punte van my wiek. It wasse brilliant boek watte klom insight mette mens deel innie form van stories watte mens ie rêrag access toe hettie. Wat my die meeste intrigue et, wassie writers se ability omme storie te vertel. Dai's important. Issie altyd maklik omme clear storie te vertel ie. Die boek was oek vi my 'n voobeeld vanne solid translation.

Innie Kaapse reading group het ôs belangrikke topics discuss. Ôs het gekyk na hoe die taal transform et vanaf dan tot nou. Basically, wêk ôs inne taal in wat baie grense oorskry en baie forgiving is, maa is belangrik om note te vat van wat jy mettie taal doen. Ôs het gekyk na iconic Kaapse writers vannie veliede, onne annere Adam Small. Ôs het critically gekyk naa sy wêk ennie significance en relevance vannit discuss in vedag se tyd. Vi my was daa nog altyd 'n undertone van conforming in sy wêk in. Ek dinkie daa moet half-measures in Kaapse writing in issie. Ek dink oem Adam het mee oo colouredness geskryf as wat hy yt colouredness yt geskryf et, en alles dai is prominent in sy poetry in.

Is about twie wieke vanaf ek beginne lies et an Charles Bukowski se *Ham on Rye*. Toe ekkie boek toemaak virrie laaste kee moes ek stil sit en dink oo wat ek gelies et. Ek dink isse goeie ding. Ek dink die boek het vi my nieuwe perspective gegie oo themes wat prominent is in baie van my poetry wat ek skryf. Although it 'n novel is, dink ek is worth mentioning dattie protagonist innie boek mettie mettie attention vanne character inne poem gesketch is (my poetry anyway). Ek is mal oo sy donke humor en hoe hy different perspective wat soms peculiar seem, normal lat seem. Ek dink Bukowski se fyn attention to detail met betrekking tot hoe hy te werke gaan met trauma virrie protagonist innie boek is een vannie stêkste vehicles wattie my aandag vanaf een

chapter na die volgende gedra et. Ek dink as ek 'n link moet identify tussen wat ek in Bukowski se wêk gelies et en my my eie, sal ek sê dattie cruelty vannie father figure vi my baie clearly ystaan. Ek is mal oo hoe daa gespeel wôd met choices innie boek, hoe Chinaski kee op kee confront wôd met choices wat either way 'n stukkie van homself velore gan lat gan. Die boegenoemde is iets interesting om mee rond te speel. Iets wat ek possibly kan gebryk om tension te create in future poetry. Ek dink overall dat die 'n belangrikke boek is vi my. Een wat sit soese autobiography innie reader se kop, maa steeds relatable is vi ienagieman wattie kleinste link kan draw met Chinaski.

Donnerag se poetry group wassie selle soesie vorige wêk. Ek woon it by omdat it compulsory is, maa ek dink dat ie space 'n bietjie mee oepgemaak moet wôd vi wêk waamien ôs as students mien wil wêk. It voel 'n bietjie te veel soes een pesoon se selection van poetry wat ôs ammel geforce wôd om te lies en te discuss. Daa isse paa interesting poets en poetry wat yt it yt kô, maa nie genoeg na my sinnie. It het oek 'n baie formal feel to it, wat intimidating kan wies met tye.

Ek't oek op die stage getry om korter en less explanatory poetry te skryf. Ammel het ge-comment dat die wêk 'n different feel to it het, maa dat my stem nogsteeds stêk dee kom innit in. Dai was vi my iets nice om te hoo. Ek dink ek hette formula wat wêk wat ek nou al vi jare mee te werke gan. Die wêk het ek iets niets getry, en it het ytgewêk. Allie pointers wat ek gekry et was van soe 'n aard dat ek kan truggan en it gebryk om verder te explore mettie nieuwe way van dinge doen tot die oek totte formula lead wat wêk. Ek kon foute en leemtes in my writing in identify inne safe space. Inne space waa ek wiet ammel wil mekaa help en ammel is willing om hulself te embarrass om hulle art te perfect.

The only real writing is rewriting

Nathan Trantraal se seminar was ge-title 'The only real writing is rewriting'. It het inne geharde session ytgedrai. Ôs het discuss hoe writers constantly dieselle stories oo en oo skryf, en hoe dai virre lang tyd nou al is wat in literature gebee. Is moeilik om jou kop om dai te drai annie begin. Is ampe soes iets wat jy nie wil gloe nie, maa na 'n paa examples was ek convinced. Wat Nathan gedoen et, was om vi ôs die genesis en legacy van *The Life and Times of Michael K* dee JM Coetzee yt te lê. *The Life and Times of Michael K* is based op Micheal Kohlhaas dee Heinrich von Kleist, wat inspired was deerie ware storie van Hans Kohlhase. En dan hoe *The Life and Times of Michael K* op sy beurt *Michael K* dee Nthikeng Mohlele en Trantraal se eie short story 'Kleintjie' inspire et. Ek het ongeloeflik baie van die seminar af gevat, purely omdat ek nog altyd getry et om sieke te maak my wêk lack ie originality in ienagge form ie. Die seminar het my lat beginne question hoe original my wêk dan eintlik is. My vraag an myself na die seminar was, "Hoe laat staan jy dan jou storie yt en hoe maak jy 'n klaa geskryfde storie joune?". Na ek lank gedink et het ek besef dat it norag is om ienagge wêk soe na as moontlik annie speaker innie piece in te vat. Omdat ek mostly yt my eie point of view yt skryf is die iets wattie onmoontlik sal wies vi my nie. Isse kwessie van mee detailed skryf en elke storie wat jy skryf te bou rondom experiences wat 'n anne persoon nie access toe hettie. Dai is wat ienagge storie skei vanne

volgenne een af in my opinion. Die lived-experiences en references wat eie is tottie speaker ennie writer self.

Reading groups het ôs ge-treat met interesting pieces of literature. My choices was poetry dee Gham writers wat dee Steven Watson translate is in Engels. In general, like ek wêk wat in sy essence in 'n entire groep mense se bestaan kan capture en oppie blaaï weerspieël. Dai is wat vi my ytgestaan et van Steven Watson se twee translations. Ek is oek mal oo wêk wat gestrip is vanaf ienagge fancy stunts. Dai way focus ek mee oppie woorde, of ie absence vannit. My goal as ek skryf is of omme storie in soe min as moontlik woore te vertel, of inne overwhelmingly detailed way. Die anne readings was vi my well-written wêk gewies. It was interesting hoe detailed baie vannie wêk was. Sommige vannie pieces het vi my intimidating voorgekom omdat it soe lank was, maa ek't besef dat soedra iets goed en thoughtfully geskryf is, raak ek velore innit, en beginne vegiet ek ek is biesag om iets te lies of biesag om na iets te lyste.

Innie Kaapse reading group het ôs die wîek 'n bietjie focus geplaas op translation. Ôs het gekyk na Jason Reynolds se *Long way down* en Nathan Trantraal se Kaapse translation vannie boek, *Lang pad onnetoe*. Die het inne way in relate na die seminar toe en ôs het interesting points discuss met betrekking tot translation en hoe om te werke te gan met it. Die was interesting insight om te kry omdat it preparation is vi iets watte mens moontlik kan raakloep iewes innie toekoms. Ek hette paa maande geliede *Lang pad onnetoe* asse present gekry, maa nooit rêrag it klaa gelies ie. Ek't die wîek wee beginne lies an it en enjoy it soevê. Ek dink die riede hiervoor is omdat ie poems innie boek in mostly baie kot is, en as gevolg van dai issie tempo vinnag mette vrag info wat geprocess moet wôd. It voel baie relatable en ek dinkie translation plaas ie storie effectively in 'n South African context.

Ôs assignment virrie wîek was omme piece te kies yt een vannie drie readers yt wat ôs innie orientation week gekry et en dan 'n stuk writing te produce wat gesien kan wôd as 'n rewrite van dai storie. Dit was at first 'n bietjie vanne scary en intimidating assignment omdat ek nog nooit getry et om ieman annes se wêk oo te skryf ie. Na ek virre tydjie gesit en dink et het ek beslyt omme storie oo te skryf wat ekkie baie van gehou et toe ek it gelies et die eeste kee nie. In general, in is ekke poet, maa ommit vi my nog mee challenging te maak die wîek, het ek beslyt om 'n prose piece te skryf. Ek was vebaas dat ekkie word limit beginne haat et. Ek het soe lekke geskryf dat ek beginne wens et vi mee woorde. Die feedback oppie piece wat ek geskryf et was niks wat ek expect ittie. Ammel was impressed mettie stuk en vebaas vi my wat inne hele anne genre in skryf. Dit het my beginne laat dink an iets wat ek lankal supposed was om an te dink. Ek het beginne dink an myself te push in verskillende directions in. It het vi my beginne clear raak dat my writing met baie mense spreek regardless in watte genre of style ek skryf. Daa's baie goed wat ek kan try en daa's baie goed wat ek mee kan explore. Ek sien yt om te sien waantoe die course my gat push op die stadium en ek kan sien hoe it alles biesag is om my te force into foreign grounds, en ek like it.

Ek beginne laat die wiek te lies an Franz Kafka se *Metamorphosis*. Although die kôt opsomming waamien ôs provide is completely iets suggest wat nie my style issie, het ek beslyt om tien my gut feeling te gan en yt my comfort zone yt te beweeg. Ek dink dat as daa een ding is wattie MACW course my gelee et, issit dat daa literature daa byte exist vi elke liewe pesoon. Ek hettie baie gelies voo die wiek totte einde gekom ittie. Ek skryf mee oo dit wannee ek respectfully met mee blaaië innie boek engage et en it 'n fair opportunity gegie et om my te convince om te commit tottie boek.

Om saam en tien narrative conventions te skryf

My wiek het soes normal begin. Ek het klas toe beweeg narië seminar van Paul Mason mettie selle excitement soes wat ek allie anne wieke gedoen et. Die main focus virrië seminar was gewies om saam met, of tien narrative conventions te skryf. Die was vi my interesting vi verskillende riedes. Eestens omdat ek like omme solid structured narrative in my al wêk in try handhaaf ongeag wat. Annie annekant try ek oek om weg te beweeg vanaf ie traditional way vanne storie skryf en vetel. Besides ie feit dat ekke poet is, skryf ek oek plays virrië teater. Dai part van my writing is iets wat oppie oomblik suffer onne my poetry en die seminar het my 'n step lat trug vat en my wee 'n bietjie vanne awakening gegie oo dai deel van my creative writing. Ek het nog altyd gewiet hoe omme play te skryf mettie "well-made play" formula in my kop in, maa om wee hands-on, na jare se vegiet, na die structures te kyk in soe 'n defined way soes innie seminar, het my wee van voo af laat dink an wattie possibilities is met storytelling in terms van plot. Ôs het gefocus op ways om creatively iets te produce wat vreemd is en nie in line in is mettie conventions wat voorafgaande issie. Dai is wat writing unique maak. Die ability om te kan skryf inne way wattie klink soesie res vannie wêk daa byte nie, maa steeds wêk in sy eie way.

As gevolg van obligations innie Kaap in het ekke paa vannie klasse, met toestemming gemis. Die reading group was vi my nice. Ôs het gekyk na wêk wattie soe swaa oppe mens se hat gat lê ittie, en dai was een vannie goed wat ek baie appreciate et die wiek since ek klaa baie op my plate gehad et. Ek hettie simplicity vannie wêk enjoy. Soes gewoonlik het ek gesteel mettie oeg en mettie oor. Ek hettie readings gebryk asse source van knowledge wat ek kan access en in my eie wêk in kan gebryk. Ek't especially gefocus oppie hoe om kôt sinne te structure en sieke te maak it hettie selle strong effect wat ek usually kry as ek gebryk maak van langer sinne om my stories te drive. Ek het nog altyd gewonne hoe clear kanne mens 'n prentjie skets met limited woore. Daa wasse punt waa ek gegloe et it is impossible omme 'n storie oo te vertel mettie selle effectiveness soes wat ek sou wou hê, sône ommit baie detailed te explain. Ek beginne gloe nou anneste. Alhoewel it vi my wêk om in dai way in te skryf, is ek biesag om te lee hoe omme anne approach te follow om byrie selle result yt te kô.

Ek was inne lieflike kar ongeluk die wiek wat my completely off track gegooi et emotionally, physically, financially en creatively. Besides dai, het ek my blyplek in Grahamstown veloo. Alles dai het gemaak dat ek gesukkel et om te wêk. It het my gevat om myself te force om te

skryf die wick en asse result might ek die worst writing produce et wat ek nog ooit produce et. Die wick het my gelee hoe moeilik it kan raak omme deadline te meet en tot watter extent 'n writer soms homself sal moet push om klaai te kry met dit wat klaai gemaak moet wêd. Ma inne sense was dai nog altyd die shape van my writing. It is woore tied together dee klein disappointments en knoue watter lieue na my kant toe gooi.

Poetry vannie Maskandi

Na recess enne wick van leave of absence issit ie eeste wick wat ek wee as part vannie course beginne wêk. Die seminar die wick was slightly confusing, maa dai was definitely as gevolg vannie nuwe way in hoe ôs te werke gan mett it asgevolg van Covid restrictions. Mxolisi Nyezwa hettie seminar aangebied wat focused was op songs en die assignment het vi ôs 'n specific set slotreëls gegie wat ôs moet gebryk in drie verskillende poems in. Onne annere het ek gelyste na songs van Nsizwa Mthembu. Ek issie bekend met die genre van music ie, maa dee sy musiek het ekke vinnage idea en feel gekry vannie. Ek wasse bietjie concerned oo die assignment at first wan asse writer is my laaste reëls inne poem altyd iets wat ek stêk oo voel. Ek sienit in general in asse way omme impact te maak oppie reader en ommit te gebryk asse tool ommie res vannie poem saam te bind innie way hoe ek envision et dit moet gedoen wêd. Ommie freedom te veloo om dai te doen het my onkant gevang en oek laat wonne of ekkie assignment successfully kan afpull.

Ek skryf drie poems, waavan ek mostly tevriede is met die eeste twee. Ek het dee die assignment besef hoe belangrik it is om ytie boks yt te dink en te kan wêk in baie strict guidelines in. Die ienagste way wat ek capable was ommie poems te skryf is dee te improvise en die opdrag in creative ways in op te spice soedat dit 'n bietjie mee personal kan raak. Die boegenoemde trek my aandag na 'n volgenne punt toe wat ek dink ek moet mention. Ek het oek opgelet dat perspective baie belangrik was en baie belangrik is wannee dit kom by 'n situation waa jy asse writer vasgevang is inne space in waa jy sukkel om te skryf. It het my baie lank gevat ommie poems tot oppe punt te kry waa ek comfortable voel mettie idee ommit an anne mense te present. Die process tot by die punt toe het countless rewrites gevat. Wat my eventually 'n breakthrough gegie et was toe ek finally besef et ek moet yte anne perspective yt skryf. Toe ek my angle beginne ve'anne het dinge baie smooth beginne raak en asse result kon ek useful poetry deliver. Die laaste ding oppie agenda die wick wasse online feedback session. In general, dink ek it was baie effective en het baie biete ytgewêk as wat ek initially gedink et dit sou. My feedback op my poetry was baie nice en het my convince dat dai way van wêk effective is. It het my oek confident gemaak dat ek onne strict guidelines en met min inspiration iets solid kan produce as ek had genoeg my mind daa op focus. Ek het baie stêk gevoel oor die feit dat vannie writers 'n bietjie mee kan explore et mettie endings ennie titles van hulle poems veral. Ek dink ammel besef ie dat 'n poem se title meer is as iets wat jy net agtena opplak oppie poem ie. 'n Poem se title isse opportunity om nog layers van meaning te add anne poem. In general dink ek die wasse goeie attempt van ammel se kant af om iets te maak wêk wat totally foreign is vi ôs.

Progress op my reading experience saam met Franz Kafka se *Metamorphosis* is as follows. Ek lies nou al ampe drie wieke annie boek en progress is starag. Ek dink die is possibly een vannie boeke waarmee ek sukkel om aanklank te vind. Although ek dink dat Kafka 'n strong imagination het en wiet hoe om 'n storie te skryf wat in sy eie reg in kan function vi wat it is, dink ek dat daa te veel vanne gap is tussen die specific piece of writing van hom en wat ek personally try om te achieve met my poetry. Ek dink na die eeste vyftag of soe blaaie hettie boek my interest veloo. Ek isse realist wat oppie oomblik focussed is oppie idea omme wêreld oep te skryf wat bestaan, maa nie rêrag explored issie. Ek dink daa isse nieuwe generation van Kaapse writers waavan ek part is en ôs almal fight virre specific goal. Although ek dink dat fictional writing 'n plek het in literature, voel ek dat om te veel tyd oppit te spend oppie oomblik my possibly kan distract. Na ek besluit et om op te hou lies annie boek, het ek bietjie rond gelies oo mense se opinions oo *Metamorphosis*, en een iets wat ek definitely kan applaude is Kafka se ability omme conversation te begin rondom ie storie. Daa is countless analysis en meanings oo wat hy possibly wou sê mettie boek, wat in turn in betieken dat it vi baie mense regoo die wêreld iets betieken et.

Ek stap ytie wiek yt mette klom fresh ideas in my kop in enne lus om te create wat binne in my borrel. Ek is excited om te sien hoe die res van die process gat ytdrai. Die assignment was een vannie moeilikes soevê. Dai is vi my 'n goeie ding.

Minnere is soms mee

Die wiek se seminar dee Hleze Kunju was focused op een vannie ideas wat ek ignore soe veel as wat ek kan. Toe ek virrie eeste kee na die audio lyste en agtena truggan na die assignment toe en sien dattie guidelines waa volgens ôs moet skryf 'less is more' is, het ek gewiet die gatte challenging wiek is vi my. In general skryf ek poetry wat 'n vrag lines contain mette baie explanatory type van feel to it. Dai is een vannie qualities in my writing in wat ek op besluit et, een vannie qualities wat vi my en my voice in my poetry tot inne certain sense mee define, iets waa sône baie van my wêk ytmekaa yt sal val.

Soes ek my way try navigate dee die assignment besef ek dattit kind of impossible gat wies vi my om drie kôt poems te skryf. Dai is mainly as gevolg van watte ideas die wiek in my kop in was. It was ideas wattie maklik an gesny kan wôd ie. Strong ideas wat need om te exist inne group poems wat packed is met detail en fine observations. Na 'n lang process van problems try solve kô ek tot oppie conclusion dat ek die opdrag gat view asse subjective lys van instructions. Ek beslyt toe dattie 'less is more' binne innie characters wat ek gat skryf se wêrelde in gat exist. Dai is oo die algemeen die konteks waa yt ek skryf, maa vi die wiek se poems try ek ommit te elevate soedat daa focus oppit is. Ek beslyt oek om oore central theme van liefde te skryf. Dee dai te doen limit ek my line of thinking en skryf mee focused. Die laaste element wat ek innie poems in incorporate isse sense van control. Ek skryf inne much mee controlled manner as wat

ek oorle algemeen skryf en although die poems nie heeltemal kôl is, is dit ampe soe stripped down soes watter gedagte my allow om gestrip te wêl sonne om sy effectiveness te veloo.

Die reading group se material was vir my die wêl baie nice. Dit was vir my baie similar in style soesie way hoe ek te werke gaan as ek skryf. Ek dink dat die poetry eenvoudig en to the point is. Dai is usually wat ek like om te lees en ook hoe ek like om te skryf. Ek het weë gehou vannie simplicity vannie poetry, hoe die writers te werke gegaan het om in soveel detail te describe waavan hulle praat. Van my reading die wêl kôl yt Dambudzo Marechera se *Black Sunlight* yt. My experience met dit is positive. Die boek is energetic in nature en isse stylized way van skryf oo onnewerpe waa in ek interested in is.

Ek was baie impressed met die writing watter anne students produce het op die stage. Ek dink hulle hettie opdrag baie goed ytgevoer en het kôl impactful poems deliver wat baie thought provoke het in my. Ek dink rêrag dat limits die wêl gepush was en as gevolg daarvan het die quality vannie poetry vir homself gepraat. Die feedback op my poems was dat dit strong poems is. Daa wasse paa valuable insights oo waa ek nogge bietjie kan sny. As ieman watter gewoond is om kôl poems te skryf is dit maklik om dai spots te mis. It was vir my baie nice om mense te het wat my kan guide innie regte direction in met betrekking tot possible cuts wat ek kan maak innie poems.

Twaalf poems in een wêl

Die wêl was definitely die most challenging wêl vir my met regards to workload. Die seminar was ongelooflik kôl gewies en het vir ons baie freedom gegie oo waa ons kan skryf. Mangaliso Buzani se seminar titled *Objects as a Source for Inspiration* was die wêl oppie tafel. Dit was baie impulse related en het ons geforce om focus te plaas op objects en sounds etc. En dan van daa af poetry te create. Watter most challenging was, watter amount van poems wat van ons expect was. Ons moet twaalf poems geskryf het. Ek produce about vyf poems 'n wêl as ek my tyd goed bestee soe vir my personally watter baie intimidating om te wiet dat annie einde vannie wêl gat daa mee as dubbel die amount van gedigte van my af expect wêl.

Ek het baie gestuggle om ideas te formulate waa rondom ek poetry kan create. Watter vir my unbearable beginne maak dit watter feit dat soe mee ek gedink het an ideas, soe minner het daa in my kop in beginne gaan. Daa was absolutely niks creativity in my oppe stadium ie. As gevolg van die watter vir my norag om 'n anne approach te vind. Iets wat my force om te skryf, maa ook oppie sele tyd vir my oppe interesting way kan inspire om te skryf. Ek onthou toe dat vroeg innie course in het hulle ons gelee hoe 'n freewriting session kan help wannee jy in soe 'n situation is. Ommit op te spice vir myself enne urgency te create om wêl te produce, maak ekkie volgenne deal met myself: jy kan net 'n entjie gat roek as jy twee poems klaa geskryf het. Dais about al motivation wat ek norag gehad het. Een vannie qualities waa op ek nogal trots is my ability om disciplined te wies assist by my wêl kôl. Binne twee dae was al dai poems klaa geskryf. Although

it my wakke gehou et tot innie oggen ure, wassie end product iets waa op ek nogal proud gewiesit.

Vi wat reading concern in die tyd, het Nathan ôs provide mette document wat handel oo travel writing. Die isse completely nieuwe term vi my, maa it is oek iets waana toe ek definitely sal wil kyk. Ek dink dai isse genre wattie heeltemal explore is in ôs land ie, maa oek 'n solid market sal kan het assit properly gedoen wôd. Ek dink my writing het hints vannit in, omdat baie vannie goed wat ek innie verlede in geskryf et hulle existence in my hometown vind. Further reading vi my die wiek was Don George se boek titled *Travel Writing*. Ek het certain sections vannie boek gelies om soedoene mee info te kry oo die specific genre. Ek dink die was effective omdat George 'n knowledge oo die genre effectively en freely deel innie boek. Hy't my oek dee sy wêk laat focus plaas op hoe ek te wêke gan wannee ek spaces en characters display in my writing. Ek explore baie met hoe ek 'n siekere bevolking oppe blaai kan vaspen. Ek speel often met idiolect tienoo dialect. Ek het die wiek oek 'n beslyt gemaak rakende my thesis oo 'n exciting element wat ek gan introduce. Oppie oemblik is dit noggie heeltemal ytgefigure nie, maa ek wêk had annit en sallit introduce in my discussions soedra ek definite choices gemaak et.

Die feedback session was vi my kind of disappointing. Net een vannie anne students hettie assignment gedoen soes it moet gedoen gewiesit. It was vi my frustrating dat mense minner assie helfte vannie wêk gedoen et. Ek dink dai frustration kom vannaf ek wat wiet hoeveel effort it van my gevattit ommie assignment te doen soes wat dit vi ôs gegie was. Maa daase goeie kant annit oek. Ek het myself gewys ek kan under pressure wêk, maakie saak hoe moeilik it issie. Die bietjie poems wat daa wel was, was vanne goeie gehalte. Ek het gehou van mense se perspective op objects en subjects wat vi my niks betieken ie. Ek het oek opgelet dat personification een vannie devices was wat prominent was in die wiek se submissions vannie students af. Daa was 'n vag goeie examples vannit gewies.

The political is personal: om tussen in spaces te skryf.

Zuihitsu was vi my 'n foreign term voo Vangile Gantsho it an my introduce et innie seminar. Wat it vi my nice gemaak et is ie feit dat dai oek die exact riede is hoekô ekkie seminar wat handle oo it enjoy et. Besides ie seminar watte vag info en examples bevat et vannie style, hettit vi my oek lat research van my eie doen. Dai is usually my eerste instinct wannee ek vebly iets kô wat ekkie vestaanie. Ek try my bes om informed te raak oor subject omme similar experience innie future te avoid. Ek het oek appreciate die amount of effort wat vannie lecturer se kant af gekommit. Sy't ôs geguide deerie process soe asof sy gewiet et dit gan iets niet wies vi ôs ammel.

My process die wiek ommie assignment te voltooi was riedelik easy gewies. Ek dink dai is oek thanks to die clear instructions. Die seminar het drie free writing excercises bevat wattit vi my baie makliker gemaak et ommie end product te produce. In general, in beginne ek baie mee dai tipe van exercise gebryk om my way om tasks te navigate. Dit seem soese effective way om vi

jouself op jou tone te hou. Ek het die wick beslyt om iets 'n bietjie mee persoonlik te skryf. Iets wat mee an my behoot as baie van my anne wêk. At first was my kop baie focused op hoe omme poem oo my ouma te skryf sône dat it soese praise poem beginne sound. Ek het iets tien sulke poems. Omdat dit often vi my substance en nuance lack en nine times out of ten ammel dieselle klink. My approach was simple. Skryf 'n mooi gedig wat vi ieman mee as net jouself iets kan betieken. Skryf 'n gedig wat goed omdig is, 'n gedig wat jou range en skill asse writer display sône ommie essence te veloo vannie speaker se mood. Met dai in gedagte het ek die activities klaa gemaak. Na die tyd wassit 'n breeze ommie drie free writes saam te gooi omme poem te create waamien ek satisfied is.

Oppie oomblik is ek biesag om met die wick se poetry en laas wick se poetry te sit en dit te edit op my eie pace. Die riede hievoo is omdat ek potential sien in it. Ek hette strong gevoel dat die poems in my thesis in somewhere kan pas en therefore try ek om it oppe certain standard te kry.

Die wick was een vannie wicke innie laaste tyd waa ek bietjie mee gelies et as wat ek normally doen. It was vi my 'n pleasant experience gewies. Helfte vannie goed wat ek gelies et was vi my totally new soes wat ek noem hie boe, maa annie anne kant was ek familiar met baie vannie Kaapse en Afrikaanse material. Omdat ek die wick soe baie gelies et, gan ek try om general notes nee te skryf oo hoe ek alles experience et en oek hoekom ek dink ek dai tipe van gevoel tienoo die reading material gehad et, in plaas van baie mee in detail in gan. Vannie readings slyt in *Lang pad onnetoe* dee Jason Reynolds (Vertaal deur Nathan Trantraal). Die boek was vi my 'n enjoyable read gewies omdat ek mal is oo Nathan se anslag op Kaaps. Ek dink hy't vi my wat asse laitie mette South African background die boek mee accessable gemaak en my allow om mee te relate an wat ek lies. Ek dink die isse brilliant translation vanne boek wat slightly mee opgehef wôd as wattit moet wies.

Virrie Kaaps/Afrikaase reading was daa gefocus op dramas. Besides omme writer te wies is ek oek 'n professionally trained actor wat jare van my liewe gepend it om dai craft te study en te try perfect binne myself. As gevolg van dai issit altyd vi 'n lekke experience soedra ek in aanraking kom mette drama. *Put sonder water* is een vannie tekste wat ek al iewers innie verlede in gestudy et. It was vi my nice gewies om na soe 'n lang tyd, en nou met mee insights asse writer, wee na it te kyk. Ek dink nog steeds disse goeie drama, maa wat vi my nou die experience anneste gemaak et, issie feit dat ek mee focused was op choices wattie writers maak. Vi een of anne riede issit tienkee makliker ommie mee technical choices wat daa gemaak was te spot. Ek het die lies vannie dramas baie interesting gevind, wan dit was nog altyd iets wat ek sal like om te doen innie near future.

Poetry die wick was vi my nice gewies. Wee eenvoudige vestaanbare poetry wattie try ommie reader te confuse nie. Ek het baie mettie oeg gesteel en gekyk hoe ek kan te werke gan om siekere effects te skep. Overall geniet ek soevê elke kee die poetry wat daa vi ôs compile wôd virrie wick. Dis clearly thought through en help rêrag om small problems te solve.

Besides die course related reading het ek oek die wick my eie research gedoen oo goed soos die Zuihitsu. Ek hette vrag van dai poetry genre gelies. Dit include wêk yt *The Pillow Book* yt dee Makura no Shoshi, My experience was dattit quite cool was. Ek personally sallie 'n choice maak

om myself te limit tot die style toe nie, omdat dit inne sense in te structured voel. Ek hou nie van te veel strict guidelines waavolgens daa geskryf moet wôd ie. Virrie seminar se onthalwe wassit cool, maa asse writer sien ekkie myself te veel focus plaas oppit ie. Wat nice was, was dat my gelies oor die style vi my iets ekstra in my toolbox in gesorg et. Ek het 'n bietjie history enne nieuwe capability ontdek.

Music

Die wiek se Kaapse seminars wasse kôt en kragtige een focused op musiek. Ek dink die was een vannie eenvoudigste seminars tot dusvêr, maa het oek inne mate my attention geplaas op iets wat baie kee unnoticed veby gan. Ek het virrie eeste kee inne lang tyd in stil gesit en gedink annie impact wat musiek op my asse pesoon het innie eeste plek, en dan as gevolg, hoe it baie kee my writing influence op verskillende ways. Ek dink die assignment wat saam met die seminar gegaan et was gepas. It het van ôs require om drie poems te skryf waavan ôs ie inspiration vat van ôs favourite songs af moet gedraw et.

Ek't gelyste na 'n paa van my favourite songs en gekyk watter inspiration ek vannot af kan kry om inne poem te gebryk. Die challenge was omme spark te kry wat in line is met wat ek ingedagte gehad et virrie poetry. Dai raak al mee 'n challenge omdat ek myself inne rigting in try push met regards to themes en style. Na twee dae van plan het ek eventually beginne skryf. Ek't twee solid ideas gehad. Een bietjie personal en een bietjie minner personal. Ek beginne toe skryf en produce twee poems watter solid idea agte it het, maa inne certain sense noggie klaa gevoelit ie. Die laaste poem ytie drie yt was mee vanne struggle gewies vi my. Ek dink ek wasse bietjie exhausted tydens ie writing process vannot ennit het gewys innie final product. Ek dink ek het die wiek getry omme paa vannie vorige wieke se feedback te implement innie poetry in. Ek't getry inne controlled manner skryf. Annie anne kant het ek gefocus om personal ideas en experience nee te pen inne way wat verder as myself relatable is. Ek dink ek het partially dai goal achieve.

Ek moet mention dat ek oek die wiek 'n boek opgetel et wat ek my voo gebreek et, *The Sellout* dee Paul Beatty. Die boek het my trug gevat na my dae asse drama student 'n paa jaa geliede en hoe ek oppie tyd 'n groot enjoyment yt satirical productions yt gekry et. Ek dink Beatty skryf hie 'n novel wat die reader so emerge innie wêreld wat hy try create dat jy ampe die boek try klaa lies in een go. Ekt die boegenoemde getry, maa ek moes happy wies met drie dae. Ek dink Beatty own 'n difficult style of writing in die novel. Ek dink jy need 'n intelligent persoon omme satire van soe 'n quality te skryf. Die humor innie boek in is refreshing en vi moments kan ek myself vereenselwig saam met die protagonist innie boek, wat ironically "Me" is. Ek dink daa isse anslag op humor wat die boek saam my gedeel et. Ek dink asse poet wie baie gebryk maak van humor asse device om my stories vorentoe te push, is die 'n necessary read vi my. Ek is mal oo die witty

characters en ek is mal oo hoe daa Paul Beatty 'n satiriese wêreld skep wat realistic genoeg is om te gloe. Oppe sidenote dink ek dat die storie possibly kan function asse theatre piece.

Ek het ook die wêk gewêk saam met die part-time students an die poetics seminar. Die seminar was insightful, ek dink daa is baie valuable ideas wat innie seminar in ytko. Ek dink oor die paa sessions wat nog moet kom sal ek genoeg vanne experience het met die readings om mee oo dit te kan sê, maa vi nou issit interesting met solid standpunte arguments wat consistently dee alles wat ôs behandel voorkom. Ek was baie impressed met die ander students se wêk toe ek dee dit beginne wêk vi feedback. It het vi my 'n bietjie lank gevat omdat ek getry et om soe deeglik as moontlik suggestions te gee en sieke te maak dat ek valuable feedback gee wat hopefully iets mee gedoen kan wêd. Daa wasse paa suggestions van die ander mense af wat ek definitely innie edited versions vannie poems sal gebryk. Een voorbeeld isse Lil Wayne quote innie poem 'Vrr Pha' wat te lank was. At the time of writing het ek completely nie genot hoe dit die poem lat drag ie. Nathan Trantraal het gewêk ander poems enne version gestuur wat vi my baie biete gewêk et. Ek dink ook it gat 'n interesting en exciting process wies om binnekot trug te gaan en an ander poems te gaan wêk wat ôs oor die paa maane produce et.

Wording the Unworded

Die wêk se seminar saam met Marike Beyers het vi my die freedom gegie om oo ampe ienagge iets te skryf waaoo ek wil. Ek personally like it om sêne te veel guidelines te skryf. Dai's hoe ek my writing prefer strictly original concepts met soe min as moontlik external goedjies wat my inne siekere rigting in force. Annie ander kant hette gedeelte van my die mee challenging part vannie writing gemis. Ek hette exercises wat opgeleed et na die skryf vannie poems toe baie enjoy. It het my bietjie toegelaat om introspection te doen oo memories en gevoelens. As gevolg van dai het ek drie poems produce wat in my opinion in strong was.

As ek moet kyk na my process die wêk sal ek sê it was baie similar ander way hoe ek altyd wêk. Ek het getry om detailed poems te skryf wat certain skill en abilities display, maa nie limited is tot net die technical side vannie writing ie. Wee het ek getry omme paa poems te skryf wat relatable is, tog steeds personal is, maa nie veval in sentimentaliteit ie. Die content vannie poems was maklik gewies vi my om by yt te kom omriede ek soes altyd voo ek even ie seminar gelyste it subjects agtemekaa gekry et om oo te skryf. Ek dink wat die wêk vi my important is, issie feit dat ek baie mee innie rigting in geskryf et van my thesis. Omdat ôs die wêk opdrag gekry et omme draft te skryf van ôs thesis proposal, wassit die perfect opportunity om my overall idea te toets en te kyk of ek happy is met hoe it function inne poem. Dee die boegenoemde het ek nou 'n general feel geskep wat ek wil jag innie thesis en kan ek kyk watter poems wat klaa geskryf is as part vannie course pas in dai framework in en watter poems ek kan oo skryf of edit ommit biete te lat bestaan innie final product.

Notes from Underground dee Fyodor Dostoevsky issie volgenne boek oppie reading list wat my aandag vang. Ek dink ek is starag ma sieke biasag om boeke wat my interest te narrow down. It raak makliker vi my om te identify watte wêk my interested sal hou en watte style en tipe writers iets valuable add tot my growth asse writer. Die eeste paa chapters vannie boek introduce my anne character wattie rêrag 'n naam hettie. Iets wat vi my weird seem at first issie feit dat ek die character interesting vind alhoewel it vroeg innie boek seem asof die storie gefuel wôd dee 'n tipe van existential crisis waamien hy opgeskiep sit. (Iets wat ek completely ignore omdat dit in my opinion die go to is vi modern writers) Ek dink hoeko die specific instance my vang is omdat it voo die peak vannie topic geskyf is en virrie above-mentioned riede fresh voel. Tot waa ek nou innie boek is, issie ding wattie meeste na my toe ytspring die “Underground Man” se ideology rondom free will. Vroeg innie course het ekke point gemaak dattie riede hoeko ek skryf soes wat ek skryf directly gelink kan wôd an my belief dat daa nie good en evil innie wêreld exist ie, daa exist net human nature en vi dai riede deserve alle forms van menswies 'n plek inne storie. Daase part van my characters wat completely rejected is in society, maa in reality betieken society iewers in ieman se brein niks. Dostoevsky skryf 'n character wat gloe dattie mens se grootste desire is om sy free will te practice. Ek stem een honned percent saam mettie character, want dai describe my greatest desire innie lieue en virrie selle riede wil ekkie boek klaa lies om te kyk in watte anne interesting ways die character inmekaa in gesit is.

Poetics of the wor(l)ds we live

Annie anne kant het ek oek die wick die poetics seminar gehad. Ek dink daa is 'n paa solid thoughts innie essays in wat vi my belangrik is. Ek dink vannie ideas serve oppie oomblik asse extension van siekere ideas wat ek klaa het. Een vannit wat ek specifically sal identify issie influence van religious views en structures oppe pesoon wat innie style skryf soes wat ek doen. In general in was dai nog altyd iets wat agte in my kop in was. Tote certain extent wassit 'n limitation gewies innie vroeë stadium van my writing omdat ek yte hoegs geloewige hys yt kom, maa ek't 'n way gekry om mettit te deal inne way wat vi my personally sin maak en effective is. Die boegenoemde topic wasse goeie een gewies om te het innie seminar en it was nice gewies om te lies hoe ieman annes dieselle hurdle genavigate et. Die essay waana ek hie boe verwys is Brian Evenson – *from the Afterword to Altman's Tongue*.

Die sielkunde agte skryf

Ek het die wick ingegan sône om te besef it wassie laaste seminar virrie coursework wat Mmatshilo Motsei aanbied. Ek is in two minds oo dit, maa my general feel isse gevoel van excitement oo ek finally kan beginne focus op my thesis. Die wick se seminar was rustig. It het require ôs moet 'n paa free writes doen oo ôs emotions en goed wat die lieue al na ôs kant toe gegooi et. Ek kan sien hie die seminar vi baie mense 'n groot challenge kan gewies et, maa vi my was ittie iets wat my innie hoekie lat sit et met problems om te solve ie. It was vi my liberating.

Die free write part vannie seminar was vi my die maklikste. Die riede hievoo is omdat ek die exact selle exercise met myself gedoen et vroeg in my writing career. Ek het allie seer yt my ytgeskryf toe ek begin et om te skryf, omriede ek aware was dat it iets kan wies wat jou cripple innie toekoms. Ek dink om dai riede wassit vi my maklik om net alles wee oo te skryf en dan van daa af die assignment te doen. Die assignment was vi my 'n bietjie mee interesting. It het van ôs require omme poem te skryf oo hoe die experience was van skryf oo ôs seer. It was vi my 'n interesting perspective wat ampe soese meta drama gevoel et. Ek't die assignment truthfully, soes altyd, approach. Ek't geskryf hoo hoe it moeilik is vi my om te hyl. Hoe die liewe my had gemaak et oorrie jare. Die poem wat ek produce et, is titled "Kammalaiks" ennit serve asse explanation oo hoeko ek soe maklik skryf oo my knoue innie liewe. Oo die process vannie poem skryf is daa nie veel te sê die wiek ie. Alles het maklik gekom soes asof ie poem lank geliede klaa geskryf was in my kop, en ek nou nettie woore oppe blaai getik et. Ongelukkig was daa niks feedback sessions die wiek ie. Maa Nathan Trantraal hette paa line edits gedoen oppie poem wat baie eenvoudig was, maa baie effective. Ek dink omdat ekkie poem soe maklik geskryf et, het ekkie bietjie sloppily gedoen hie en daa, en was daa onnorage room for improvement oppe overall solid poem. Hy't vannie poem gehou en genoem dat it expertly written is, wat vi my baie betieken et, since ek baie lanklaas gewêk et met goed watte bietjie mee personal is as my anne wêk. Die poem is soese reflection enne introspection van my tienoo emotion. Die readings die wiek was insightful gewies. Alles vanne gehalte waavan 'n mens kan steel mettie oeg. Die Kaapse reading het oek nogge interesting perspective gegie oo hoe writers skryf oo hulle process. It was refreshing om te sien hoe mense wie al die pad gestap et wavoo ek en allie anne jong skrywers nou opsaal praat oo process soes wat ôs nou doen. Hoe daa ampe siekere goed is wat universal is vi writers en hoe ammel oek soe different is in style en opinion.

Notes from Underground dee Fyodor Dostoevsky het my die wiek iets weird lat experience. Ek sittie boek nee en wens ek wassie persoon wattit nou virrie eeste kee gan optel. Ek gannie protagonist mis, cause hy't inne part van my hart geklim. Overall dink ek dit wasse brilliant read. Dostoevsky introduce 'n character an my wat ek sieke is ek kanne kame mien deel. 'n Character saam met wie ek 'n kame wil deel en sit en gesels oo wat daa byte angan. Die "Underground Man" is vi my confirmation dat ittie norag isse om streamline characters te skryf ie. Although daa totte certain degree questions is wat gevra kan wôd surrounding ie protagonist, issie character soe goed construct dat hy in my opinion in conversation kan truu met ienage ieman wat innie modern society questions het wat link an sy ideology.

Eeste fortnight weg

Die eeste paa wieke sône seminars en assignments was vi my 'n goeie paa wieke. Die riede hiervoo is omdat ek tyd gekry et om te reflect oppie laaste paa maane with regards to hoe it my writing affect et, hoe ek in general in slightly ve'anne et asse pesoon, en it my oek virrie eeste kee allow om stil te sit en allie writing wat ytie course yt gekom et te compile en te kyk hoe it

function asse unit. Ek moet admit, ek was happy met wat ek gedoen et oor die paa maane. Die poetry het mostly strong oorgekom en die feit dat it virre tyd lank nou al net gelê et, het bygedra tot die fresh approach wat ek gevat et op mense vannit. About soe tagtag percent vannie poems was usable gewies. Met die in gedagte het ek besef dat my wêk om te skryf virre course practically klaa is. Ek et vinnag besef dat die advantage wat ek nou het is dat ek 'n vrag tyd het om sieke te maak elke poem wat in my thesis in gan appear is as close to perfect soes kan wies. Wat nou voelê isse vrag important editing wêk.

Nathan Trantraal is my supervisor. Ek dink die way waa in ôs wêk is baie similar. Die benefit oppie oomblik die process vanne thesis bymekaar sit. Hy's goed met identify wat certain poems need om perfectly te function en ek follow instructions goed, soe ôs wêk op die basis. Hy instruct, ek skryf. Die 'n fresh en trained paa oë constantly oppie poetry te het is vir my soesie perfect scenario oppie oomblik. It allow my om in die direction in te wêk. Oppie oomblik het ôs establish dat vannie stêkste elements in die poems irony en sentiment, sone om in sentimentaliteit te weval is. Daise weird plek om in te wies vir my asse writer. Ek dink baie van my vorige wêk hettie selle qualities gehad, maar die collection van poems vatte mee introspective/personal approach op hoe ekkie wêreld view ennie themes waa op ek focus perceive. In die veliede het ek baie geskryf asse observer, maar wat vir my opvallend was met die poems is die feit dat ek sone dat ekkie rêrag genotice et baie mee nader an myself beginne skryf et. In die certain sense in voelie poetry baie mee eerlik. Wat vir my cool is, is die feit dat ek en Nathan altyd aware is dat baie vannie poetry vir my iets beteken. Ôs editing process was tot dusvêr baie respectful gewies towards die subjects, thoughts en history agte elke poem.

Ek het lank gedink oë watte boek om volgenne te lees. Ek doenne bietjie research en omdat ek mal was oë Dostoevsky se *Notes from Underground*, beslyt ek oppe writer se wêk wat influenced is die hom. Ek lees vir *Hunger* die Knut Hamsun. Die boek wasse breeze vir my om te lees omdat ek in die motion was van intelligent en well-constructed ideas die 'n strong narrator te process. In die eeste paa blaie kan ek klaa die link tussen Dostoevsky en Hamsun se wêk sien en na die eeste kwat vannie boek wassit clear vir my dattie protagonist in die novel een is wat gan groei op my soes wat ek die blaie lees. Although die boek geskryf is in die style wat voel soes asof it weg beweeg vanaf realism, is dit vir my not at all moeilik om mee te engage. Ek dink die riede hievoo is die feit dattie boek mee psychologically driven is met die tipe vanne naturalistic feel to it. My experience met die boek was goed. It serve asse nogge example vanne goed ytgedinkte storie wat modern society totte huge extent reject en criticize vir wat it is. Een vannie lines yttie boek yt wat altyd saam my sal bly, is wannee Hamsun vroeg in die boek in skryf, "his wondrous city that no one leaves before it has made its marks upon him." Dit link vir my directly an baie characters wat in modern Kaapse literature lieue kry. Ôs stories is usually filled met stêk individuals wat oppe certain stage in hulle lieue die society en injustices gescar is vir life.

As ek kyk na wat ek beplan om te doen oor die next paa wieke, dink ek is norag om trug te gan na die proposal toe. Een vannie ideas is omme liefdesverhaal te vetel yttie perspective yt van ieman wattie gelee was hoe om lief te wies vir anne nie. Ek dink die is vir my een vannie interessantse narratives vir my in die boek in. Wee omdat it personal is. Ek is excited om die journey nee te pen omdat it based is op lived-experience. Die Italian philosopher Antonio Gramsci se ideas rondom

die organic intellectual is iets waa op ek innie next paa wieke focus op gan plaas. Gramsci het geglo dat binne elke community is daa mense wie die everyman se thoughts en feelings kan articulate innie woore vannie mense wat hy represent. Die organic intellectual vewoord die wisdom van mense wat nooit gelee was om hulleself te express ie. Hy wôd soe 'n ambassador van sy community se ideas, values en philosophies. Ek wil ampe sê dat dai een vannie goed is wat ek most prominently wil display innie boek in. Ek aim omme different perspective te gie innie collection. Ek aim om myself (offie speaker) asse organic intellectual te lat bestaan innie poetry, maa oppie selle tyd attempt ek om my sources van knowledge in dai selle lig te plaas. Dai gat ek doen dee certain images te create van mense in my lieue. Mense soes my oupa en ouma wat sône ienage formal education vannie slimste mense is wat ek ken. Om dai deel vannie thesis te highlight gat ek die wiek excessively wêk annie stemme van mense byte myself innie poetry.

Alles beginne saamkom

Nogge twee wieke is veby. Een vannie most exciting goed wat die wiek gebee it, is ôs choice om my natural way van praat oppie blaai nee te pen. Die title vannie thesis is *Poppehysie*, ôs innie Swatland praat 'n tipe Kaaps waa in ôs 'n guttural sound gebryk omme 'r' yt te spreek. Ôs bry. Die thesis ganne dedicated symbol wat geresearch is gebryk om die sound voo te stel. Die beslyt is however nie gemaak ommie boek stylistically te enhance ie, maa rather asse means om my voice en uniqueness asse writer mee te anchor.

Final stretch

Ek het die laaste paa dae baie critical na elke poem beginne kyk. Die process gan usually gepaard met line edits. Baie vannit. Elke poem pas in sy unique way in met wat ek plan om te doen mettie thesis in geheel. Die poetry is strong, maa daa is cases waa individual lines nie on par is mettie quality vannie res vannie poem ie. Dai's waa an ek nou try wêk. Ek try sieke maak daa issie weaknesses innie poetry wat gemis wassie. Mostly issit easily solved mette rewrite of change van woodkeuses. Een vannie ane elements vannie thesis waa an ek oppie oomblik baie tyd spend is die specific idiolect wat ek wil gebryk. Die include die bry-sound. Oppie oomblik issit 'n process van die poems lies en record. Ek speel it trug en lyste naa hoe ekkie woore in my mond in form en plaas om sieke te maak die way hoe die poems neegepen is, is soe na as moontlik annie spoken form vannie poetry. Die specific part vannie editing is vi my baie enjoyable. Riede daavoo is omdat ek wiet isse baie stêk element vannie thesis wat grootliks gan bydra tottie authenticity vannit, maa oppie selle tyd issit oek oppe mee personal level 'n study van myself.

Ek't oek 'n paa dae geliede klaa gemaak met *The Basketball Diaries* van Jim Carrol. Ek dink die boek isse classic. Is vi my exciting om te kan sê ek hettit remarkably baie enjoy. Isse definite

step innie regte rigting in. Om kortliks my experience mettie boek op te som sal ek sê it wasse raw poetic journey waa op it my gevat et. Ek dink Carrol isse slim pesoon wat effortlessly 'n audience force om saam met hom oppe journey te gan. Een vannie goed wat vi my die meeste ytgestaan et issie feit dat nie een line innie boek voel asof ittie daa behoot ie. Ek gloe in my kop in dattie boek incomplete sal wies as een chapter ytgelos moes gewies et. Ek hal my hoed af vi sy fyn observations en sy ability om te tap into emotions ennit so accurately te describe. Isse moeilike ding om alles te onthou vanne moment. Hy vattit vèder en pen it nee oek. Annie annekant skyf hy oek oo experiences wat close to home voel. Die hele boek dee kon ek op een of anne way relate an wat ek lies. As conclusion dink ek die boek het baie barriers vi my afgebriek. Ek dink it het my baie gelee en my equip met goed wat ek my liewe lank saam met my sal kan kan dra.

Poetics Essay

Swat skaap: 'n ghetto taal in ghetto-free spaces.

It het my lank gevat om vriede te maak mettie feit dat ek altyd iewes innie wêreld 'n skollie sal wies in ieman se oë. Ek et lank gewonne waa die vyl kyke, skelm laggies en soms shameless, lielike comments vandaan kô. Van laitie tyd af het my tanie hulle sieke gemaak ek dra soe min vannie ghetto en sy characteristics saam my as ek my voete byte sit. Ek was geskool ommie laitie te wies wat annes is. Die laitie wat matric slaag, University toe gan en dan soese paa mense vandag, klaa maak en hystoe kô mettie gesin se eeste degree. Die een ding wat ôs vegiet et was om my mond skoon te kry. Ek het dee allie motions gegang vanne overachiever, maa ek't gepraat soese laitie vannie ghetto en nou, jare later, skryf ek soese laitie vannie ghetto en dra ek dai bietjie wat ek oo het vannie hys saam met my in spaces waa nieman wiet wie my invite et ie.

Toe ek oppie ouredom van twinnag beslyt ek wil poetry skryf, het ek getry iets is wat ekkie issie. Ek het getry skryf inne way wat vreemd gesit et in my mond wannee ek my poetry vi myself innie spieël in gelies et. Virre paa maane het ek voore computer gesit en elke kee bietjie minnere lief vi myself daa opgestaan. My career asse writer was ampe veby voo it begin et, maa toe vind ek yt datte mens Kaaps kan skryf en dat daa 'n paa writers is wat boeke geskryf et in ôs land wat purely based is op coloured stories en experiences. Na 'n lang struggle met myself het ek finally besef dat ek, en hoe ek praat een is. Betinna Judd som die conclusion waaby ek gekom et mooi op wannee sy noem dat "Writing is attached to the body". (2015) In haa essay focus sy op haaself as iets wat nooit geskei kan wôd van haa writing af ie. Hoe wie en wat sy is altyd influence sal het op wat sy oppe blaai nee sit. Ek dink my journey tot waa ek nou is, isse testimony van wat sy gesêrit daityd. It is impossible om truthful te skryf as jy innie process in biesag is om vi jouself te lieg. Die iennagste way hoe ek ooit 'n poet sal kan wies is wannee ek ie klein, shameful dele van myself beginne identify ennit deel maak van my writing. My tong en

my taal is ve-iewag saamgeknoep soese eternity knot. As ek my mond oepmaak of pen tot papier sit is wat ytkom altyd deel vanne langer verhaal, soes een striep oppe tou. My taal en my tong is een, my taal is ie tou. Maakie saak van watte angle jy af kyk ie, ek isse bryn laitie mette Kaapse dialect, en as ek skryf moet dai twie vannie goed wies wat agte in my kop in lurk. Die politics wat saam met dai kom, is goed wat ek as writer mee gan moet deal en moet navigate, wan is dai selle twie goed wat agte innie readers se koppe gan sit. Is important om aware te wies van die specific elements van jou writing en jouself wat jou inne vulnerable position kan plaas, wan dee dai issit makliker om te deal met wat na jou kant toe gegooi wôd.

Ôs fast-forward 'n paa maane in my career as writer. It kos net omme paa maane te fast-forward om riede, na ekkie boegenoemde quality van my writing define et en freely beginne skryf et asse bryn body anchored in Kaaps, het my career asse writer my yttie bloute yt inne direction beginne push. All of a sudden was ek invited na klein readings toe en all of a sudden het mense my mee en mee beginne respect asse poet. By elke reading waa ek gekom et wassie space vol wit mense. Ek wasse student oppie tyd op Stellenbosch University en met dai in gedagte, het my tipe van wêk ytgestaan soese druggie se wangbiene.

Brian Evanson sê in een van my favorite essays, "I've always thought of good writing in general, and my writing in particular, as something meant to disrupt the apparently smooth surface of things." (2015) Oppie tyd was my writing die ding wat disruption ge-cause et innie spaces waa ek it gelies et. Ek lies nourie dag virrie eeste kee in my liewe Evanson se experience met writing in die sense, en ek besef dat die die exact selle way is hoe ek oo my writing gevoel et oppie tyd. Ek dink wat belangrik is vannie tipe writing waanatoe ôs altwie refer, issie focused quality vannie writing. Writing watte purpose het en nie net exist asse piece of literature om te enjoy nie, maa writing asse pointed weapon. Ek het nooit gedink dat Kaaps vi my 'n weapon sal wôd tot ek beginne skryf et innie taal ie.

Ieman het recently vi my gewarn dat itte gevaalike game is wat ek speel; dat taal ie 'n weapon moet wiessie. Hy gat an en hy sê dat dai taal wat jy gebryk om deerie wêreld te sny, jou stukkies vi stukkies kan opvriet van binne af. Ek dink hy't 'n punt biet wan ie process van fight virre taal enne culture se acknowledgement isse draining fight, maa asse mens inne oolog is, issit 'n anne game. Is moeilik om sin te maak van wat mense van byte sê, wan in reality is jy die een wat ie bullets moet dodge en jy's ie een wat sieke moet maak jy land jou shots. Al wat jy voo kan hoep is dat jy annie einde van alles hystoe kan gan en soese normal mens kan liewe. Dai's hoe ek oppie oomblik function. Ek exist inne taal wat ek alles voo sal gie tot ekkie mee kannie met ie hoep dat laities na my met plat tonge it makliker het as my generation. Ek hoep ie fight is klaa by dan. As ek na my taal kyk sal ekkie compare met dai bra wat innie pad af geloop kom se panga wat hy wegstiek agte sy rug. Jy wiet it is daa, ma hy stiek it nog altyd weg, en maakie saak wat gebee nie, as jy hom iets vekeed gan sê, gan hy jou vrek slaan met it. Dai's wat language vi my gewôd et en asse mens alles in perspective moet sit kan jy debate oo wie die taal 'n weapon gemaak et. Ek dra nettie panga saam met my oral waa ek gan wan it is iets watangepass was vi my vanaf my oupa en my oma, dieselle soes it vi hulleangepass was dee hulle ouers. Mee en mee maak it sin hoeko mense my snaaks an kyk in hulle ghetto-free spaces. Pangas en messe en

Kaaps was sieke vi jare voo ek op die aarde geloep et oppe bôtjie identify as objects wat jy nie saam jou innie venue in kan dra nie

Writing was nog altyd vi my 'n deeply personal ding, soes it vi baie anne writers oek is. Ek dink asse mens Kaaps skryf, issit inevitable dat jy mette personal piece of writing voo jou gat sit wannee jy opstaan van jou desk af. Njabulo Ndebele skryf oo people of colour wat skryf in Syd-Afrika ennie wêk wat produce wôd, en hy sê die volgenne, "...it calls for emotion rather than conviction; it establishes a vast sense of presence without offering intimate knowledge; it confirms without necessarily offering a challenge. It is the literature of the powerless identifying the key factor for their powerlessness. Nothing beyond this can be expected of it." (2006) Die history van Kaaps ennie mense wat it praat force die language om ampe altyd accompany te wôd met experiences wat pesoonlik is. Vi dai selle riede oek sal die essay most probably 'n personal feel to it het.

Adrienne Rich sê, "I can't write a poem to manipulate you; it will not succeed.", en dan gan sy an en praat oo die relationship tussen reader en writer. Ek dink it was nog altyd vi my asse Kaapse writer belangrik om poetry te skryf wattie die reader manipulate ie. Met my journey omme process vi myself te develop wat ek gebryk om poetry te skep het ek gelee dat ie ienagste manier hoe jy dai quality by die writing add, is dee selfish te wies. Although die relationship tussen reader en writer important is, issit mee belangrik ommie reader ytie equation yt te haal innie process vannie poetry skryf. Nog ieman wat die relationship accurately in woore beskryf, is Barbara Guest. In haa essay, "The Beautiful Voyage", sê sy "Poet and reader perform together on a high wire strung over a platform between their separated selves" (2015) Die isse goeie way ommie complex relationship te explain en klem te lê oppie similarities, maa oek differences tussen ie twie parties involved. It is belangrik vi my om die punt te maak. In my experience met Afrikaanse literature het ek gevoel dat writers ie personal genoeg issie. Daa isse huge aversion to risk in baie Afrikaanse poetry.

As ekkit moet pinpoint sal ek sê dat it voel asof boeke wat nou in Afrikaans in geskryf wôd voel soes asof it purely virrie reader se amusement geskryf wôd. Of in pursuit van poetic forms wat decadent en self-serving is. Wat vestaanbaar is, wannie mense wat Afrikaanse boeke skryf is nientag percent vannie tyd deel vanne groep van mense wat vi honnede jare mense oppress et en alle spaces vi hulle self g-eclaim et, meaning hulle't vi honnede jare hulle monne warm gepraat en nou, na alles, is daa niks mee oo om te sê nie. Daa is niks existentially important om voo te fight ie. Kaaps hettie dai problem ie. Although nieman in Afrikaans it openly sal admit ie, is Kaaps se future baie mee beloewend as Afrikaans in groot deels related annie feit dattie taal die mode van expression vanne historically oppressed mense is. Kaaps is die taal van mense wat socially isolated is, bound tot plekke waa lawlessness en chaos nog freely rondstap. Kaaps isse taal met een voet innie ou wêreld, 'n taal wat byte toe kyk. Die wêrelde wat vasgevang wôd in Kaaps het baie in common met ou American novels soes dit van Mark Twain se *The Adventures of Huckleberry Finn* en *Tom Sawyer* of evens ou Russian writers offe Colombian writer soes Gabriel García Márquez se *One Hundred Years of Solitude*. It kan introspective wies, maa daa is oek altyd goed wat gebêe. En wat gebêe is soe driven dee 'n plek en circumstances wat noggie domesticated of civilized wassie dattie happenings often bizarre en ampe fantastical kan seem.

Asse extension vannie vorige idea hie boe issit norag om te metion dat ek dink it is belangrik om ees vi jouself te skryf voo jy vi ieman annes skryf. Lidia Yunavitch skryf ie volgenne, “I don’t need them to ‘like’ the book, or me, or the character, or the form ...” (2015). Wannee sy praat van hulle vewys sy na die readers toe. Sy gan an en praat oek oo die relationship tussen reader en writer, maa met mee focus op die relationship tussen wat geskryf is, en wat gelies wôd. Daa’s ’n fyn lyn tussen ie twie en is belangrik om dai onneskyd te kan tref. Ek dink dat wannee ’n mens skryf moet jy sieke maak jy het soe min as moontlik influences van byte af. Nieman hoeft vannit te hou assit vi jou iets betieken ittie. Die selle issit vi my met Kaaps, ek skryf it omdat it vi my iets betieken. Ek stap freely inne meeting in en praat soes my niggies en niefies byrie hys wat omme ghellie sit en biere drink. It betieken iets vi my, en soms, net soms, kan ek sien dat ek mee vry is in myself as helfte vannie mense innie kame. Dai is wat vi my belangrik is innie liewe, en dai is wat vi ienagge writer belangrik moet wies wannee hulle skryf; dat ie writing niks vi nieman hoeft te betieken as it belangrik is vi hom of haa nie.

’n Volgenne ding wat belangrik is wannee jy kyk na Kaaps asse taal om in te skryf, issie strong en prominent theme van protest wat part gewôd et vannie taal. As jy kyk na writers wat vannie most valuable contribution gemaak et tot waa die taal gekom et vedag, sal jy clearly die boegenoemde element innie writing vind. Ek onthou hoe ek asse groenetjie in arguments in gestap et met mense wat baie mee gelies et as ek oppie tyd. Mense wat hulle lang lys van boeke wat hulle gelies et gebryk et asse counterargument tien my opinion dat Afrikaanse literature annie kotste end trek tien ie beste Kaaps. Ek het bold statements gemaak wat kotliks opgesom gestate et datte paa writers wat nou actively skryf in Kaaps die ienagste valuable source van nuwe literature is vi Afrikaans/Kaaps. It voel even weird om twie tale wat soe different is directly tienoo mekaa te stel in een sin, maa daa isse comparison wat altyd onne die surface sal lurk. ’n Oolog tussen twie tale wat in contemporary South Africa biesag is om te battle vi space en acknowledgement. Isse undeniable comparison. Ek lies Amiri Baraka se essay titled “Expressive Language”, en daa’s een section wat ytspring na my toe waa sy sê, “The culture of the powerful is very infectious for the sophisticated, and strongly addictive.” (1963) Hoe die statement relevant is tottie punt wat ek try maak is dat Kaaps asse taal nog nooit veslaaf was an ienagge iets annes as sy eie brilliance ie. Dai is exactly waa die protesting element vannie taal sy oosprong in kry. Besides being ’n taal wat dee ’n oppressed group gepraat wôd, issie taal ’n non-conforming taal wat biesag is om sy eie rules te maak en sy eie wortels te begrawe. Ienagge ieman wat Kaaps skryf moet aware wies vannie feit dat even al is Kaaps ’n forgiving taal om in te skryf, is ittie innie kleinste eenheid ienagiets soes Afrikaans ie. Afrikaans isse sophisticated language wie se upward trajectory lank geliede geflatten is. Die taal het jare geliede beginne stagnate en asse result issit dependent op tale soes Kaaps om iets fresh na die tafel toe te bring. Die confusion lê egter innie feit dat ie twie tale, in my opinion, nie by dieselle tafel sittie. Hoe mee dai idee in writers en speakers van Kaaps se subconscious beginne lê, hoe dieper wôd dai wortels wat hie boe van gepraat wôd geplant. It is norag vi ammel an wie Kaaps behoot om bewus te wies vannie value vannie gem wat hulle elke dag saam hulle in hulle gatsakke dra.

’n Belangrike punt om te maak wannee daa gepraat wôd oo taal en literature in general, in die geval Kaaps, is calibre of writing. Dié point gat ek directly in relation to Kaaps se endurance

discuss. Isse peculiar statement om te maak as ek iets sê soes Kaaps isse Arabian pêd oo 'n lang afstand. Maa dai's feite. Eeste, Kaaps kô al yttie siewentien honneds yt an. Waa ôs vedag is, issie wenpaal. Although die taal in sy early existence gedisregard en undermine was omdat it toe klaa 'n threat ge-cause it tien unjust social structures, issit evident dat ie taal vedag nog ie momentum het om vêder te groei. Even die essay is proof van dai.

Die MACW watte laitie soes ek allow om in Kaaps my course te complete is proof van my statement. Ommie punt wat ek gan maak af te skop gat ek wee vewys na iets wat Brian Evanson genoem et in *The Crazy Party Guy*, "Though I do fear that sometimes messy writing uses words like "avant-garde" or "experimental" to justify itself." (2015) Die boegenoemde stelling is important om in gedagte te hou wannee ienage ieman die beslyt maak om Kaapse boeke te beginne skryf. Toe ek beginne wêk it an my eeste manuscript het ek mee tyd gespend om te dink an wat ek wil doen mettie taal en hoe ek gan avoid om iets te skryf wat possibly die taal skade an kan doen, as wat ek tyd spendee et an om te skryf. Ek dink dai was een vannie riedes hoeko ek annie einde van alles gesit et mette collection van poems wat overall strong en complex was. It wassie process van lee wattie taal need en expect van my af voo ek beginne skryf wat my annie einde vannie dag lat sit et mette smile op my gesig toe ek alles trug lies. Kaapse boustene in literature was in my opinion nie soe stêk gelê soes wat it moet gewies ittie.

Ek kan vi lank angan oo hoekom ek soe sê, maa daa isse important debate oral oppie internet waa alles wat ek in ek gloe genoem wôd. Nathan Trantraal praat directly, en bravely soe, oo hoeko iconic Kaapse writers vannie past nie justice gedoen et annie taal en sy speakers ie. Ek kan ook angan oo Trantraal en gesig koep vi wat hy gedoen et ommie taal te kry waa it is, maa ienagge ieman wat die essay lies en innie kleinste eenheid omgie oo goeie Syd-Afrikaanse literature behoot te wiet hoeko hy een vannie belangrikste modern writers is. Daase nieuwe standard in Kaapse writing. Een wat oo jare geset is dee writers wat rêrag omgie oo die taal en sy vootbestaan. Een wat nieuwe writers, even myself, ingedagte moet hou en moet vestaan voo hulle even dink anne pen optel en beginne skryf innie taal. Die boegenoemde doen jy vi nieman annes as jouself ie. Jy doen it vi jou vootbestaan asse writer. Jy doen it as assurance vi jouself ommie 'n mediocre boek te skryf wat gat vedwyn tussen ie goed geskryfte Kaapse writing wat vedag op boekrakke gevind wôd oral innie land ie. Marina Tsvetaeva sê iets wat waa is oo hoe dié process my beïnvloed et. Sy skryf, "The condition of creation is a condition of entrancement. Till you begin-obsession; till you finish- possession." (2010) Although Kaaps ytloep oppe vrag possibilities en ever-evolving is, issit norag vi ôs wattie taal skryf om sieke te maak dat daa distinguish kan wôd tussen good en bad writing binne ôs freedom. Daase mooi example wat Anne Lauterbach maak oo experimentation in poetry. Sy skryf, "Nuclear waste cannot be recycled. Perhaps it is the result of an experiment that should not have been undertaken. I think perhaps science undertakes cool experiments and art undertakes hot experiments." (2005) Die isse intimidating paa woore om te lies, maa is important om bewus te wies wattie stakes is wannee it kom by die exploration van taal en sy functions. Is norag om sieke te maak ôs Arabian pêd gallop nog stêk vorentoe vi jare en jare sône om moeg te wôd. Ôs moet sieke maak hy's ge-

condition ommie strykelblokke langsie pad te handle en ôs moet sieke maak dat wannee ôs op sy rug klim wiet ôs hoe om hom te ry.

Die laaste punt waaoo ek wil skryf oo is ligter. Hie praat ôs oo hoekom it belangrik is om Kaaps asse taal te praat en in te skryf te geniet. As ek hieoo praat issit norag om steeds aware te wies van alles annes wat hie boe geskryf staan, maa virre moment plaas ôs focus op hoekom baie writers innie eeste plek in skryf. Tim Seibles vra die volgenne annie begin van sy essay titled “Desperate & Beautiful Noise”, “As I enter what must be the last third of my life and realize I've given half my walking hours to writing poems, I can't help but think about Jimi Hendrix- that guitar god of The Sixties- known to practice obsessively 12-14 hours a day and, not so rarely, forgetting to eat. Why did he do it? Why do any of us try so hard to bend the silence, to fashion a voice worthy of a listen?” (2019) Ek lies die vraag oo en oo. Nomme een, is beautifully written. Nomme twee, isse vraag wat belangrik is vi ienagge writer om vi hom of haaself te vra. Isse vraag wat soe na an my hat lê dat it vi my van voo af lat sit et in my bed biesag om myself te remind hoeko ek doen wat ek doen. Daase vrag riedes vi hoekom 'n mens specific choices maak innie liewe, maa my reasons agte hoeko ek skryf ko alles nee oppe force binne in my wat stories wil vetel. As ek een cliché innie essay kan gebryk, sal ek sê daase liefde vi writing binne my wat my elke dag force om by 'n tafel te sit en woore nee te pen. Dai is my antwood op Seibles se vraag. Writers van Kaaps moet dai vraag vi hulself beantwood. As jy die antwoore het issit soveel makliker, om net soes Jimi, vi ure stil te sit en doen wat vi jou belangrik is. Is norag om te separate wat jy doen, met hoeko jy it doen. In my experience het ek gelee dat although ek poetry skryf wat totte certain extent controversial is en belangrikke kwessies ansprek, issie riede hoeko ekkie doen gekoppel annie purist of intentions wat bestaan binne my. Ek skryf omdat ek hou van skryf, waaoo ek skryf het sy eie riedes wat differ vanaf poem tot poem. Vi writers van Kaaps, of ienage taal for that matter, behoot itte routine te wies om constantly te investigate waa die motivation omme piece of writing te skryf vandaan kom. Writing kan inspire wôd dee observations of external influences, maa die process van dai impulses bewoord is ampe altyd iets mee personal, watte bietjie of baie introspection gan vat voo jy byrie core vannit gan ytkom.

Ommie essay te conclude gan ek trug na die title vannit toe. Kaaps asse language was virre lang tyd die swat skaap. 'n Taal wat byte gehou was en oppress was in multiple ways, maa ôs het vê gekom dee had te wêk ommie future vannit te secure dee literature daa byte te sit ennie taal te document. Kaaps gat anhou leef vi generations en generations, en maakie saak hoe die geskiedenis homself gat skryf ie, ôs ghetto-taal sal soese premonition in ammel se koppe in bly wat it try marginalize.

Reference list.

Baraka, Amiri. “Expressive Language” Accessed online:

<https://www.poetryfoundation.org/articles/69473/expressive-language>

Evenson, Brian. "The crazy party guy, or, A disruption of smooth surfaces" in *The Force of What's Possible: Writers on Accessibility & the Avant-Garde*. Lily Hoang and Joshua Marie Wilkinson, eds. Nightboat Books, 2015.

Guest, Barbara. "The Beautiful Voyage" in *Forces of Imagination: Writing on Writing*. Kelsey St. Press, 2015

Judd, Bettina. "Writing about Race" in *The Racial Imaginary: Writers on Race in the Life of the Mind* Eds. Claudia Rankine, et al. eds. Fence Books, 2015.

Lauterbach, Ann. "Use This Word in a Sentence: 'Experimental'" in Ann Lauterbach, *The Night Sky: Writings on the Poetics of Experience*. Viking, 2005.

Ndebele, Njabulo S. "The Rediscovery of the Ordinary: Some New South African Writing" in Njabulo S. Ndebele, *Rediscovery of the Ordinary: Essays on South African Literature and Culture*. University of KwaZulu-Natal Press, 2006.

Rich, Adrienne. "Someone is writing a poem". Accessed online:

<https://www.poetryfoundation.org/articles/69530/someone-is-writing-a-poem>

Seibles, Tim. "Desperate & Beautiful Noise" in *Of Color: Poets' Ways of Making: An Anthology of Essays on Transformative Poetics*. Amanda Galvan Huynh and Luisa A. Ingloria, eds. The Operating System, 2019.

Tsvetaeva, Marina. Extract from "Art in the Light of Conscience" in *Art in the Light of Conscience: Eight Essays on Poetry*. Trans. Angela Livingston. Bloodaxe Books, 2010.

Yuknavitch, Lidia. "Why do you write it all weird?" in *The Force of What's Possible: Writers on Accessibility & the Avant-Garde*. Lily Hoang and Joshua Marie Wilkinson, eds. Nightboat Books, 2015.

Book Reviews

The Basketball Diaries (1978)

Jim Carroll

The Basketball Diaries isse masterclass in hoe omme reader vanaf ie comfort van hulle vookame, offie discomfort van hulle circumstances af te transport tot inne wêreld waa in net jou storie ennie characters innit exist. Die boek offer 'n face to face encounter saam met Carroll se journey as teenager in New York tydens 1960's. Carroll vattie reader oppe journey wat sy experience met drug addiction, sexual relations along the way, en sy connection met basketball inne bold en unapologetic way virrie wêreld display. Cassie Carter skryf inne essay oo Carol se wêk, "The Basketball Diaries performs an amazing feat of alchemy, transforming the waste of Carroll's adolescence into a victory". Die boegenoemde isse line wat perfectly describe wattie boek en sy themes en nature achieve om te doen. It fit innie slot vanne memoir en isse collection van edited diary entries wat Carroll tussen ie ouredom van dêtien en sestien geskryf et.

Een vannie most prominent en belangrikste qualities wat *The Basketball Diaries* elevate boe anne literature van sy soot is Jim Carroll se ability ommie waarheid soe accurately te portray tienie koste van sy eie image. Wattie boegenoemde accompany en totte groot extent enhance issie consistent voice wat regdee die boek 'n satiriese portrayal vanne baie donke part van Carroll se liewe vetel sône om eenkee die impression te skep dat daa twie kee gedink was oo wat oppie blaai staan. Carroll vatte storie en pen it nee sône om in sentimentaliteit te veval, 'n storie wat exist in chaos, maa more often than not narrate wôd inne controlled manner. "Carroll is not being decadent for the sake of decadence, nor is he attempting to self-destruct." (Carter,1996) Die aforementioned quality vannie wêk allow die reader om completely inne storie in weg te raak mettie assurance dat hulle agteoo kan sit ennie writer kan vetrou ommie storie te vetel soes wattit gebee it. Cassie Carter skryf vêder oo Carroll se bravery wat hy display innie boek wannee sy in haa essay titled "Metamorphosis of a Cockroach" (1994) sê "...his life is a part of reality that 'respectable society' does not want to acknowledge exists." Wat anne qualities vannie writing betref issit dytlik dat Carroll 'n conscious beslyt gemaak et omme storie te skryf wat straight tottie punt kom en sharp is. Daa issie een moment waa die reader voel daa isse delay op events, thoughts of development ie.

Besides absolutely brilliant storytelling, is dié een vannie techniques wat Carroll effectively gebryk ommie reader se interest te vesieke vanaf ie eeste, tottie laaste blaai. Asse mens dieper innie struture en construction vannie sentences innie boek kyk is daa oek 'n baie poetic tone wat dee slaan dwasdee. 'n Example van dié kan regdee die teks gevind wôd, bv. "so many roaches climbing the walls that if they all opened their mouths in unison I believe it would sound like the barking of Irish wolfhounds" (Carroll, b.184) Dié is evidently effectively gebryk ommie storie vanaf countless point A's na die countless point B's innie boek te lat progress. In general, issie

boek skoon en sône ienage fluff geskryf wat die reader allow om na 'n confronting maa tog oek classic piece of literature te laat kyk.

Vi Carroll moet it belangrik gewies et om sieke te maak dat sy woore en storie perfectly placed is innie tyd waa in it afspeel. Die boek issie nette reflection oppe tyd in sy liewe nie, maa it isse reliving vannit. As gevolg vannie boegenoemde hettie boek dus 'n youthfulness annit wat seëvier throughout. Omdat ie reader aware is datte jonger Carroll annie wood is, en omdat ie writing jou soe lat gloe, is daa 'n sincerity annie storie watte emotional connection vanaf ie reader demand sône om directly virrit te vra. Die boek paint oek belangrike pictures oo die Counterculture vannie 1960's innie specific setting vannie boek, maa oek regdee die Western world. In some sense lat die boek vi my dink an Irvine Welsh se *Trainspotting*, maa die difference hie is dat *The Basketball Diaries* alles behalwe fiksie is.

Dié boek is in my opinion een vannie valuableste pieces of literature daa byte vi readers wat interested is inne different perspective as wat hulle gewoond is an. Ek dink Carroll skryf hie 'n boek wat grootliks appreciate sal wôd dee veral jonger readers soes myself, maa oppie selle tyd kry hy it reg omme boek te skryf wat relevant sal bly innie contemporary society en vi readers van verskillende ouredomme 'n experience offer wat nooit vegiet sal wôd ie.

Lang pad onnetoe (2019)

Jason Reynolds, originally titled *Long way down* (Vertaal deur Nathan Trantraal)

Lang pad onnetoe is best described asse bende-roman. Die boek volg ie storie vanne vyftien jarige laitie wat twie dae voo ôs hom meet, sy broer annie dood afgestaan et. Die storie wôd vetel deerie use vanne collection free verses wat focus oppie relationship voo Will se broer tragically doodgeskiet is, sy journey dee wat gebee et, en hoe hy condition is om op te treë innie situation waa in hy homself bevind. Julia Walton skryf, “*Long Way Down* inspires empathy by forcing readers to experience the protagonist’s anguish. Die is oek my experience mettie translated version vannie oospronklike teks, *Lang pad onne toe*.

Nathan Trantraal klim innie rol vanne translator en gie nieuwe liewe en context an woore wat innie oospronlike text, *Long way down*, somtyds gefail et om iets te deliver watte significant impact op my as reader gehad et. Antoine Berman skryf in “The Experience of the Foreign” “The essence of translation is to be an opening, a dialogue, a cross-breeding, a decentering. Translation is ‘a putting in touch with,’ or it is nothing.” In Trantraal se translation issit clear hoe die storie nader gebring wôd ane Syd-Afrikaanse audience en dan serve asse perfect example van wat die possibilities is vi Kaaps asse taal. *Lang pad onnetoe* maake gesprek oep wat in sy original form possible gaps gehad et tussen ie teks ennie reader. Die slim gebryk van wood keuses en goed deegedinkte imagery, in dié weergawe, sôg virre reading experience wat vloeiend en interessant is. Trantraal se experience en knowledge oor die Kaapse vlakte speel ’n critical role innie sukses vannie translation. Dié bende-roman kan oek na my mening ’n groot impak maak oppie youth en hulle views op literature due to die similarity tussen ie themes innie boek en circumstances wat hulle daaglik in vasgevang is.

Song of the broken string: After the /Xam bushmen: poems from a lost oral tradition

Stephen Watson

Dié collection van historical poetry vat virrie reader oppe journey wat trug date tottie /Xam bushmen, die gatherers, en oek tekste en songs wat hulle oosprong innie stone age maak en geskryf is dee creatives wat vi mee as vyf dysend jaa innie Cape Province geliewe et. Die boek vang 'n stem vas wat ultimately gesilence en ytgemoed is dee European settlers.

Stephen Watson slaag in sy translation en manage omme version vannie original tekste te produce wattie culture ennie essence vannie poetry consistently en effectively convey. Die boek maake dee oep vi readers wat consume is dee Western influences en disconnected is met indigenous tale en culture om die stukkie vannit wat preserve is op te tel en in engagement te truu met it. Die culture en way van stories vetel is based oppe oral tradition van information oo dra vanaf generation tot generation, en omdat daa 'n genocide in progress was oppie practitioners vannie boegenoemde tradition, is die boek een vannie important efforts ommie voortbestaan vannit te vesieke. Anne Solomon skryf oor importance, history en voortbestaan vannie /Xam se geskiedenis, "...remarkably few detailed studies of the texts exist." (2011)

Wannee die reader stil sit en virre wyle nettie woore oppie blaaie invat en waardee vi wat it is, is daa 'n urgency van respek toon wat soese donke wolk innie kame in hang. It is impossible omme lyn te trek tussen wat jy lees en wat die historical background vannie wêreld at hand is, omdat die twee sinoniem is saam met mekaar en die idee opbring dattie een nie sêne die ane kan exist ie. Die reader wou confront mette wêreld wat vi baie min mense exist. Die wêreld met sy set out beliefs en structure is soe vee vannaf ie modern society dat it een vannie qualities vannie boek is wat grootliks bydrae tot hoekom it jou aandag hou. Dwasdee die blaaie wou die reader expose an interesting forms wat effectively gebryk is ommie core vannie poetry, songs en volksverhale te enhance. Judith Krummeck prys Watson se collective wêreld dee die volgende yt te wys, "...his fierce, probing intellect and his raw creativity." (2011) Vi my staan die collection stek asse series van stories wat as gevolg van sy vertellers, en hulle choice of presentation, jou oppe spiritual journey vat dee geskiedenis.

Die boek hettie ability om jou inne hoek te laat sit en hyl oo dit wat geskryf staan, maar oppie selle tyd hettie die ability om jou te laat smile en deel te laat voel vanne rike history vanne volk wat eens oppe tyd gesing en gedans et saam met die seisoene. Daar isse definite sense of importance an elke sin innie boek en elke idee of image wat annie reader oorgevra wou offer iets om later oo te gaan dink. Vi mense interested in som vannie oudste ideas en functions van mensdom is die perfekte bundel om op te tel en jou niks in te bêre. Die boek is maklik om te lees en voelie vi een oomblik asof it yte tyd yt kom wat separated is vanaf reality nie. Die tekste waarmee die collection jou bly is important en kan oek 'n valuable source van information wies vi readers

van verskillende ouedomme en agtergronde wat 'n bietjie mee in touch wil kom met hulle geskiedenis en ook die geskiedenis van ancient en indigenous modes van storytelling.

Sunrise Poison (2018)

Phillip Zhuwao

Zhuwao maak gebryk vanne interesting en powerful presentation van reflection op seer en omstandighede in die bundel. Die poetry seem obsessed met die idee van dood en wêd present in die manier wat die reader confront met vroeë en perspektiewe rondom die swaar, en dikwels vermyde temas van dood. Anthony Chennells som die feeling in sommige van die stêkste versies in die boek perfek op in sy artikel getiteld "The poetry of Phillip Zhuwao" wanneer hy die wêd beskryf as "...a wonderful control of wordplay as it glimpses death in life and more unexpectedly allows life to emerge from death." (Chennells, 2004)

Vanaf die eerste bladsy in die boek wêd daar vir die reader 'n playful en experimental manier van linguïstiek op die tafel gesit. Tadiwa Madenga beskryf Zhuwao se wêd in *Blank verse in freedom's thinking* as, "mostly wrote in unconventional stanzas that broke apart as he would burst out in rage, sadness, or a smaller everyday crisis." (Madenga, 2020) Althoof dit in soveel maniere verkeer kan gegaan het, slaag die poëet daar in om die inhoud van die poësie autentiek en hard-hitting te hou, eerder as om te steun op die linguïstiese kant van die skryf wat klakkaas is. Een van die vele poems wat ytspring na die reader toe is 'the rotten fruit'. Is hierdie wêd Zhuwao sy regte rolle asse versatile en belangrike poëet in Zimbabwe. Daar is momente in die boek wat jou laat voel asof jy saam met die poëet die strate van Harare stap. Die is te danke aan die gedetailleerde imagery van landskap, pyn en skoonheid wat dwarsdeur die boek saam met mekaar invleg omme storie te vertel wat eg is.

Die versameling van poësie kanne strong resonance het met die young audience. *Sunrise Poison* kan ook syde by syde gelies wêd saam met die wêd van Dambudzo Marechera omdat dit 'n similar backdrop geskryf staan. Zhuwao was in sy early twenties tydens die skryf van die poësie wat in die boek gesien wêd, en express views en thought patterns wat totte certain extent universal is vir die young generation.